

UPOKOJENEC

Glasilo izdaja: DU Lovrenc na Pohorju

Letnik: 9

Številka: 1

Lovrenc, december 2001

Deset let samostojne Slovenije

Slovenija in njeno vodstvo sta si prizadevali za miren odhod Slovenije iz sestave SFRJ, toda žal, predlogi o mirni razdružitvi skupne države niso bili upoštevani, oziroma, so bili zavrnjeni. Slovenija in Hrvatska sta predlagali in si prizadevali za konfederacijo, vendar je ta predlog naletel na gluha ušesa.

Da se je Slovenija podala na samostojno pot, je morala, tako kot druge tranzicijske države, izpeljati tudi gospodarske, politične in socialne reforme, kar je pa opravila uspešno. Vsako spremembo sistema pa spremljajo več ali manj tudi slabosti, napake in pomanjkljivosti.

Vsekakor je potrebno poudariti, da to, kar je Slovenija dosegla v teh desetih letih, je dosegla v glavnem sama. Takrat, ko je bila situacija najtežja, ni bilo ne Pakta stabilnosti, ne finančne pomoči in ne drugih virov. Slovenija in njeno vodstvo ter odgovorni so imeli v svetu prijatelje, države, ki so nas razumele in so nas podpirale in z nami sodelovale. Veliko prijateljev imamo tudi danes. Pridobili pa smo tudi nove prijatelje, kar govori o spoštovanju do Slovenije in o tem, da je Slovenija verodostojen sogovornik v tujini. Hvale vredno je dejstvo, da v letu 1991 pri razdružitvi Slovenije od skupne države Jugoslavije ni prišlo do večjega prelivanja krvi. Bila je desetdnevna vojna za samostojno Slovenijo, ki je bila na svojstven način zahtevna in tudi žrtve so bile. Lahko pa se bi zgodilo, da bi slovenski narod močno krvavel in da bi bila porušena mesta in mnogi kraji v Sloveniji. Da do tega ni prišlo, so pomembno vlogo odigrali takratno vodstvo in vsi odgovorni, pa tudi g. dr. Janez Drnovšek, ki je v teh težkih časih in trenutkih bil stalno v povezavi z Vrhovnim štabom jugoslovanske armade v Beogradu ter z drugimi voditelji. Pa tudi g. Milan Kučan, poleg vseh ostalih, ki so delali za samoosvojitve Slovenije, je veliko prispeval k dokaj uspešni osamosvojitvi. Dobro je poznal g. Slobodana Miloševića, ki je večkrat rekel: "Neka odu Slovenci." V takratnem času politiki pomladnih strank niso imeli pomembnejših zvez v Beogradu.

Tudi general Konrad Kolšek je opravil za Slovenijo in dogodke, ki so se takrat odvijali, pozitivno vlogo. Kot komandant 5. vojne oblasti je deloval v prid Slovenije. Takrat in pozneje ga je po vojaški liniji JLA obtoževala, da ni ravnal dovolj odločno, da se v danem položaju ni znašel, da je prepočasi reagiral in podcenjeval nastalo situacijo, da ni dovolj posegel po letalstvu, po topništvu, specialnih enotah, moči oklepnih enot in še marsikaj drugega. Prepričan je bil, da se v taki krizi s silo orožja ne da rešiti ničesar. Slovenija bi bila razrušena, rešitev krize pa verjetno samo odložena. Iz navedenega se da ugotoviti, da je general Konrad Kolšek v dani situaciji s svojim ravnanjem odigral za Slovenijo pozitivno vlogo.

V desetih letih so se v Sloveniji na oblasti zvrstile tudi že vse pomembne politične stranke v različnih koalicijah. Zadnje volitve so omogočile, da ima Slovenija močno stabilno vlado z močno parlamentarno večino. To bo omogočilo, da bo Slovenija lažje sprejela še nekatere pomembne odločitve in pripravila tiste, ki so vezane na referendum, predvsem včlanjevanje Slovenije v Evropsko unijo in verjetno tudi v Nato. Opozicija v Sloveniji resda ni preveč številna. Pomembno pa je, kakšna je kakovost njenega dela, kako opravlja funkcijo opozicije kot kontrolor oblasti. Za uspeh je pomembno oboje, kakovost učinkovitega vladanja in dobra, zrela in odgovorna opozicija. Vsak narod ima odgovornost zase, za svoj razvoj, za mir in blaginjo, za sodelovanje z drugimi in za skupnost.

Danes sta podobi Slovenije in sveta drugačni kot pred desetimi leti. Slovenija je v svetu priznana in spoštovana država. Notranje je sorazmerno dobro urejena in pri koncu vseh sistemskih preurejanj, političnih in gospodarskih. Je pri koncu pogajanj za članstvo v Evropski uniji in upravičeno pričakujemo, da bomo prihodnje leto povabljeni v Nato.

Pred desetimi leti, 26. oktobra 1991, ko so zadnji vojaki jugoslovanske vojske z ladjo Galeb, ki je odpelala s koprskega pomola, zapustili Slovenijo, so simbolično oznanili začetek suverenosti nove države Slovenije.

Z deseto obletnico Slovenije sovпада tudi veliki uspeh, ki so ga dosegli slovenski nogometaši v tekmi z reprezentanco Romunije. Ponesli so ime Slovenije in Slovence v svet in dokazali, da smo v športu pomembni poleg alpskih disciplin tudi v nogometu. Z velikim veseljem in navdušenjem smo v Sloveniji sprejeli ta nogometni uspeh. "Slovenija gre naprej!"

SREČNA BODI NAM DOMOVINA SLOVENIJA IN DOBRA MATI ZA VES SLOVENSKE NAROD!

Za uredništvo
Jože Javornik

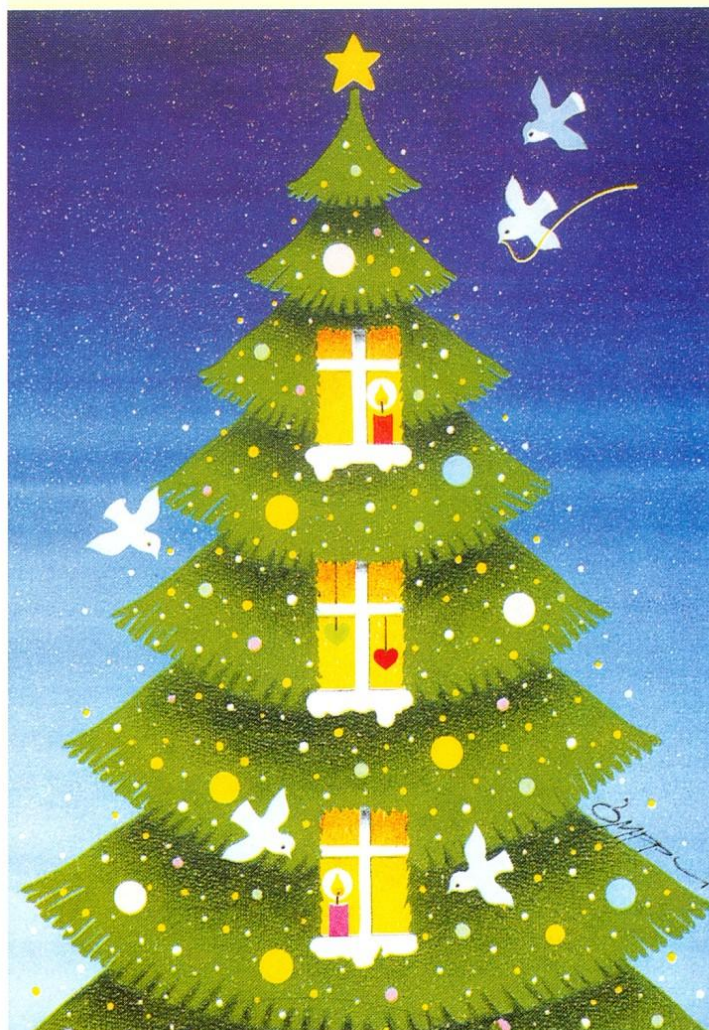
NOVOLETNO VOŠČILO

Kralka naša so življenja,
polna upanja in hrepenenja,
ko v novo leto vstopamo
se želje v nas porajajo.

Želimo srečo vsem ljudem,
vsem znancem in prijateljem,
da srečni v miru bi živeli
v naši ljubljeni deželi.

NAJ V SVETOVNO VIHRO ZDAJ KRVAVO
GOLOB MIRU PRINESE SPRAVO.

Lojzka Šumer
tajnica društva

Po enem letu se ponovno oglašamo z lokalnimi novicami v časopisu, ki ga pripravlja Društvo upokojencev Lovrenc na Pohorju, da vas in ostale občanke in občane informiramo o življenju in delu lokalne skupnosti v njenem tretjem letu delovanja.

V našem občinskem glasilu INFORMATOR smo vas seznanili z glavnimi projekti, ki so končani, v izvajanju, ali se bodo šele pričeli izvajati. V tem prispevku vas želimo podrobneje seznaniti z našim največjim projektom v tem in naslednjem mandatu: to je z izgradnjo kanalizacijskega sistema in čistilne naprave. Informacija je bila dana na 1. izredni seji občinskega sveta in jo v celoti posredujemo:

1. Nacionalni program čiščenja odpadnih voda predvideva za večja mesta realizacijo projektov do leta 2005, za ostale čistilne naprave pa do leta 2010. Da bi lokalne skupnosti dovolj resno upoštevale določeno obdobje, je država že leta 1995 na osnovi Uredbe uvedla takso za obremenjevanje voda. Zavezanci za plačilo so izvajalci javne službe odvajanja in čiščenja odpadnih voda na območju lokalne skupnosti (v Lovrencu na Pohorju opravlja storitev javno podjetje Nigrad, ki zaračunava takso vsem uporabnikom javnega vodovodnega sistema glede na količino porabljene vode). Taksa je prihodek državnega proračuna, sredstva pa je mogoče porabiti na lokalnem nivoju, če lokalna skupnost dokaže, da gradi sistem čiščenja odpadnih voda. Višino takse določa država.
2. V bivši krajevni skupnosti Lovrenc na Pohorju je komunalno podjetje pričelo zaračunavati takso leta 1997, saj smo šele takrat pridobili projekt za izvedbo primarnega kanalizacijskega omrežja in v letu 1998 tudi gradbeno dovoljenje. S tem so bili leta 1999 dani pogoji za pričetek gradnje primarnega kanalizacijskega kolektorja in omogočeno koriščenje sredstev, zbranih iz naslova takse za obremenjevanje voda pri izgradnji kolektorja v Lovrencu na Pohorju.
3. Ker država načrtuje postopno višanje takse za ca. 30 % letno, je takojšnja izgradnja sistema čiščenja odpadnih voda edina razumna rešitev. Po izgradnji čistilne naprave in kanalizacijskega sistema, ki mora ustrezati zakonsko določeni stopnji čiščenja odpadnih voda, preneha obveznost obračunavanja takse za obremenjevanje voda, nastopi pa obveznost plačevanja pristojbine, kot plačilo storitve čiščenja odpadne vode. Višina pristojbine ne bo odvisna od državne regulative, temveč od stroškov čiščenja, ki bodo v prvih letih nekoliko višji zaradi odplačevanja kreditnih obveznosti.
4. Občina Lovrenc na Pohorju je v obdobju 1999 do 2001 vodila naslednje aktivnosti:
 - Na osnovi projekta za izvedbo primarne kanalizacije, gradbenega dovoljenja in javnega razpisa izvedenega še v skupni občini Ruše, smo leta 1999 pričeli izgradnjo kanalizacije na relaciji: Marles hiše – Tovarna kos in srpov. Vire financiranja so predstavljala zbrana sredstva za obremenjevanje voda.
 - Sprejeli smo Odlok o javnih gospodarskih službah, ki je osnova za izvajanje službe čiščenja komunalnih voda.
 - Sprejeli smo Odlok – koncesijski akt, na osnovi katerega smo koncesijo podelili javnemu podjetju Nigrad.
 - Izvedli smo nakup zemljišča v neposredni bližini podjetja Marles-hiše in realizirali menjalno pogodbo za parcelo znotraj območja tovarne, ki je predvideno za lokacijo čistilne naprave.
 - Na osnovi svetovanja in ogledov različnih tehnologij doma in v tujini (Kranjska gora, Cerkljenjak, Olimje, Bavarska, Avstrija), smo se skupaj s koncesionarjem odločili za vrsto tehnologije na osnovi biološkega čiščenja odpadnih voda.
 - Aktivno smo sodelovali pri pridobivanju soglasij za potrebe izdaje lokacijskega in gradbenega dovoljenja.

- Skupaj s koncesionarjem smo zagotovili pogoje za pridobitev ekološkega kredita v višini 150 mio SIT, ki predstavlja zagonska sredstva za pričetek gradnje in dokončanje čistilne naprave.
 - Po napornih usklajevanjih predloga koncesijske pogodbe smo uspeli doseči sporazum med koncendentom (lokalna skupnost) in koncesionarjem (javno podjetje Nigrad) in pogodbo predložili občinskemu svetu v potrditev. Pogodbi je priložen terminski plan izgradnje, ki predvideva pričetek 1. faze izgradnje čistilne naprave že leta 2001 in izgradnjo priključkov v zaključni fazi v mesecu avgustu 2003.
 - Podpis koncesijske pogodbe je bil v petek, 18. 5. 2001 na sedežu javnega podjetja Nigrad ob sočasnem podpisu pogodbe o najetju ekološkega kredita med javnim podjetjem Nigrad in Ekološkim skladom RS.
 - Na seji občinskega sveta, 4. 10. 2001, je bil predložen osnutek Odloka o enotni višini prispevka za priključitev na kanalizacijsko omrežje odpadnih vod občine Lovrenc na Pohorju, ki bo omogočil pravno osnovo za pobiranje priključnine v višini 1500 DEM/gospodinjstvo v tolarški protivrednosti.
 - 5. 10. 2001 je bil položen temeljni kamen za izgradnjo čistilne naprave, glavna gradbena dela pa se bodo pričela 15. 10. 2001. Istočasno se bo pričel graditi kanalizacijski vod od Tovarne kos in srpov proti Škarjarni.
 - Ker je trenutno izdelan samo projekt glavnih primarnih vodov, bo koncesionar do prihodnje gradbene sezone 2002 zagotovil tudi projekt sekundarnih vodov, ki bo zajemal priključke na parcelnih mejah posameznih objektov. Tudi za te posege bo potrebno podpisati pogodbe o služnosti in jih notarsko overiti. Vse lastnike zemljišč po katerih bo potekala sekundarna kanalizacija prosimo, da bodo predvidene pogodbe podpisali in s tem omogočili izvedbo investicije.
- V prilogi pogodbe je bila predstavljena finančna konstrukcija, ki predvideva naslednje finančne vire za pokritje investicijske vrednosti 613,5 mio SIT:
- nepovratna sredstva v višini 30 % investicijske vrednosti,
 - najetje ekološkega kredita v višini 25 %,
 - proračunska vlaganja v obdobju petih let v višini 18 %,
 - priključnine na kanalizacijsko omrežje v višini 12 % (15.000 DEM/priključek),
 - amortizacije prvih pet let v višini 8 %,
 - republiške takse v obdobju gradnje v višini 2 %,
 - posojila poslovnih bank v višini 5 % investicijske vrednosti.
- Na osnovi ocene stroškov zagotavljanja razpoložljivih finančnih virov izhaja povprečna cena čiščenja m³ odpadne vode ca. 2.30 DEM/m³, kar znaša 3000 do 3500 SIT/gospodinjstvo, odvisno od porabe vode.
5. Razlogi, da smo koncesijo podelili javnemu podjetju Nigrad:
 - Javno podjetje Nigrad je delniška družba, v kateri ima Občina Lovrenc na Pohorju po delitveni bilanci svoj kapitalski delež.
 - Ker je Nigrad pooblaščen za opravljanje in vzdrževanje komunalnih naprav, je primernejši za koncesionarja v primerjavi z gradbenimi podjetji, ki tovrstne registracije nimajo.
 - Ker je občina po Zakonu o financiranju lokalne skupnosti omejena pri zadolževanju in dajanju garancij, ni v stanju sama zagotavljati finančnih virov za investicijsko izgradnjo.
 - Izbira koncesionarja med tujimi ponudniki ni smiselna zaradi velikosti sistema, saj je v tem primeru potrebno ustanoviti lastno komunalno podjetje in na tej osnovi mešano podjetje s tujo firmo, če želimo zavarovati naložbo tujega kapitala.

- Občina ima z javnim podjetjem Nigrad sklenjeno pogodbo za upravljanje komunalnih vodov, javne razsvetljave in javnih poti. Pri dosedanjem sodelovanju smo se uspeli prepričati o strokovnosti kadra in primernem partnerskem odnosu.
- Investicijska vrednost projekta čiščenja odpadnih voda ne dosega 5 mio ECU, kar je pogoj za pridobitev nepovratnih sredstev skladov EU. Nigrad bo s povezovanjem več sosednjih občin v skupni projekt te pogoje lahko zagotovil.

Na prvi jesenski seji občinskega sveta smo sprejemali Odlok o enotni višini komunalnega prispevka za priključnino na kanalizacijsko omrežje. Odlok bo omogočil zagotavljanje finančnih sredstev v višini ca. 70 do 80 mio SIT, ki so načrtovana že v finančni konstrukciji za izvedbo investicije. Zbrana sredstva občanov bodo predstavljala le 13 % vrednosti celotne investicije (613 mio SIT). Priključitev na kanalizacijsko omrežje ob zgrajeni čistilni napravi je zakonska obveza, s sprejetjem odloka pa bo določena tudi višina priključnine, ki bo obvezna za vse, ki se bodo priključili na sistem. Višina priključnine bo znašala 1500 DEM na gospodinjstvo v tolarški protivrednosti (v primerjavi s sosednjimi občinami v Podravju je to najnižje predlagana priključnina). Plačevanje priključnine se bo pričelo takoj po sprejetju odloka, predvidoma v mesecu januarju 2002. Omogočeno bo obročno plačevanje. Zavezanci za plačilo bodo predvsem krajan Lovrenca na Pohorju, ki bodo imeli možnost priključitve. Krajan zaselkov: Kumena, Rdečega brega, Recenjaka, Puščave, Rute in Činžata, bodo tudi v bodoče morali sami zagotavljati odvajanje odpadnih voda na način odvoza iz nepropustnih greznic ali manjših čistilnih blokov. Vse ostale podrobnosti bodo določene v Odloku in obvestilu, ki ga boste tudi osebno prejeli.

Ker pomeni priključnina edini vir sofinanciranja s strani uporabnikov sistema, vas prosimo za doslednost pri poravnavanju obveznosti, ki bodo nastopile v prihodnjem letu 2002. V kolikor sredstva z naslova priključnine ne bodo redno pritekala v proračun, bo potrebno najemati bančne kredite, ki bodo investicijo še podražili. Ker običajno nimamo nobenih pomislov pri plačilu priključnine na elektro omrežje, vodovod in plin, bo potrebno te pozabiti tudi v primeru, ko se priključujemo na sistem čiščenja odpadnih voda, ki smo jih v preteklih letih brez slabe vesti spuščali v vodotoke in podtalnico.

V Lovrencu na Pohorju smo v preteklih letih uspeli izpeljati kar nekaj skupnih akcij, ki so izboljšale kvaliteto življenja v naši lokalni skupnosti. Prepričan sem, da bo tudi tokrat tako. Posameznike, ki dvomijo v verodostojnost podatkov in informacij, ki jih dajemo v projektum, prosimo, da si pridobijo dodatne informacije, ki smo jih pripravljali posredovati sami ali s pomočjo strokovnjakov, ki so projekte pripravljali. Izbire, ali zagotoviti čiščenje voda ali ne, nimamo. Obstajala je samo izbira ali to storiti takoj ali čez nekaj let. Odločili smo se za prvo in verjamem, da smo storili prav.

Za lažje komuniciranje z zaposlenimi v občinski upravi smo uvedli nove telefonske številke, ki vam jih posredujemo:

• Franc Ladinek, župan	675 17 01
• Zorica Zajc-Kvas, vodja uprave	675 17 01
• Dušan Jakop, poslovni sekretar	675 17 01
• Bronislava Paulič, finančna služba	678 03 60
• Ana Jodl, družbene dejavnosti	678 03 61
• Danilo Španbauer (Silva Kaiser), režijski obrat	678 03 62
• Albina Pajtler, komunalno cestna dejavnost	678 03 63
• Fax	675 16 01

Ob zaključku leta 2001, želim vsem upokojenkam in upokojen-
cem, kakor tudi vsem ostalim občankam in občanom in poslovnim
partnerjem: zdravja, osebne sreče in sposobnosti, da bi se v življe-
nju vedno prav odločali.

Lovrenc na Pohorju, 8. 10. 2001 Župan: Franc Ladinek, dipl. ekon.

DEMOKRATSKA STRANKA UPOKOJENCEV

Občinski odbor DESUS spremlja tekoča dogajanja v kraju, se-
znanja pa se tudi s političnimi dogajanja na državnem nivoju.

Vsekakor prihaja čas, ko se bo na lokalnem nivoju zopet po-
trebno pripraviti na volitve v svet lokalne skupnosti – proti koncu
leta 2002 bodo občinske volitve. V tem mandatu ima stranka upo-
kojencev v občinskem svetu občine Lovrenc na Pohorju dva pred-
stavnika. Cilj, ki smo si ga zastavili za naslednje volitve, pa so trije
člani naše stranke. Uresničenje cilja je seveda odvisno od vas vo-
livcev. Pomembno je, da bomo predlagali kandidate, ki jim bomo
zaupali in zato dali svoj glas.

Sočasno z občinskimi pa bodo potekale tudi volitve za predsed-
nika države. Kandidati za predsednika države se bodo predstavljali
predvsem preko medijev. Nekateri kandidati za predsednika so svoje
kandidature že objavili v javnosti, a upam, da pravi še čakajo.

Odbor DESUS-a je v okviru svojega rednega dela organiziral
skupen sestanek predstavnikov odborov DESUS-a iz občin Selnice
ob Dravi, Ruš in Lovrenca na Pohorju. Izmenjali smo naše poglede
na delovanje stranke, in se dogovorili o skupnem reševanju proble-
mov. Kot skupna želja je bila izpostavljena nujna potreba po domu
starostnikov. Veseli smo, da se ta problem že rešuje v občini Lo-
vrenc, kjer je zanj že pripravljena lokacija, komunalno opremljeno
zemljišče pa je občina tudi že odkupila.

Omenil bi še dobro sodelovanje našega DESUS-a z Društvom
upokojencev Lovrenc na Pohorju, ki se je preselilo v nove poslov-
ne prostore. Kot souporabniki pomagamo pokrivati stroške najem-
nine, sodelovali pa smo tudi pri nabavi opreme. Tako sedaj skupaj
koristimo društvene prostore za našo dejavnost, ki je namenjena
lepšemu in lažjemu življenju v zrelih letih.

Vsak prvi ponedeljek v mesecu nas obišče tudi poslanec držav-
nega zbora g. Ivan Kebrič. Poroča nam o delu v državnem zboru,
odgovarja na vprašanja in posreduje naše pobude v svoji poslanski
skupini DESUS. Zanimivo in prijetno je slišati tudi o nekaterih aktiv-
nostih poslancev, ki jih v časopisih, po radiu in televiziji ne slišimo,
so pa pomembna za naše bivanje v državi.

Želim, da vam je kljub prihajajoči zimi toplo – tudi pri srcu.

Činžat, 13. november 2001

Edi Goričan, st., ing. gozd.

DOMOVI ZA STAREJŠE IN VAROVANA STANOVANJA

Življenjska doba ljudi se v razvitem svetu vse bolj podaljšuje in
v povezavi s tem tudi napredek kulture, civilizacije in socialne skr-
bi. Zato razvite države posvečajo starostnikom vse več pozornosti.

Končano poklicno življenje in začetek tretje starostne dobe po-
stavlja starejšo generacijo v nove okoliščine, nove pogoje in pred
nove skrbi. Kako preživeti preostanek življenja in kje? Ali še v dote-
danjem okolju? Pri tem pa se postavlja vprašanje, ali bo to okolje
ustrezno skrbelo, ko bodo nastopile takšne in drugačne tegobe – ne-
bogljenost, nezmožnost skrbeti sam zase, zdravstvene težave itd.

Naša država oziroma Vlada je zato poskrbela s sprejetjem »Pro-
grama razvoja varstva starejših do leta 2005«. Glavni cilj programa je,
da se poleg izgradnje domov za starostnike vse bolj spodbuja izgrad-
nja varovanih stanovanj, pomoč na domu, pa tudi pomoč na daljavo.

Kakšna je razlika med domovi za starostnike in varovanimi sta-
novanji?

V domovih za ostarele imajo stanovalci vso oskrbo in vso po-
moč, ki jo potrebujejo, poleg tega pa še zdravstvene storitve in po-
želji možnost udeležbe v različnih »hobi« dejavnostih. Izgradnjo
domov sofinancira tudi država.

Varovana stanovanja pa gradijo različne organizacije na osnovi
koncesij. Za ta stanovanja lahko interesi prispevajo sredstva in
tako postanejo lastniki stanovanj. Sredstva so lahko prihranki, ali
pa, če so lastniki stanovanj, le-ta prodajo in kupijo varovano stano-
vanje. Možen je tudi zakup ali normalno plačevanje najemnine.

Varovana stanovanja so največkrat garsonjere, pa vse tja do dvosobnih stanovanj, katera običajno koristijo zakonci-partnerji. Prednost varovanih stanovanj napram samostojnemu stanovanju je v tem, da imajo varovana stanovanja v primeru potrebe zagotovljeno vso pomoč in to 24 ur na dan. Tudi v teh stanovanjih je možno dobiti oskrbo za tiste, ki to želijo, lahko pa se oskrbujejo sami.

Povpraševanje tako po koriščenju domov kot tudi varovanih stanovanj je iz dneva v dan večje.

Kot poslanec Državnega zbora se tako rekoč iz dneva v dan srečujem z vprašanji starejše generacije – kako priti do bivanja v domovih, kjer so čakalne dobe tudi po par let in kako priti do varovane stanovanja.

Žal mi prostor ne dopušča, da bi v podrobnosti opisal, kaj nudijo domovi za starostnike in kaj so ugodnosti prebivanja v varovanih stanovanjih. Sem pa v zvezi s tem na razpolago vsem državljanom za podrobnejša pojasnila in sicer vsak ponedeljek v svoji poslanski pisarni (v prostorih Društva upokojencev Ruše) na številki: 02/661-3761.

V letu 2002 želim vsem upokojenkam in upokojencem veliko zdravlja ter prijetno počutje!

Poslanec Državnega zbora:
Ivan Kebrič

PROGRAM RAZVOJA VARSTVA STAREJŠIH – IZGRADNJA DOMA ZA STAREJŠE

Decembra 1997 je na predlog Ministrstva za delo Družino in socialne zadeve Vlada RS sprejela Program razvoja varstva starejših na področju socialnega varstva do leta 2005. Poglavitni cilji programa, ki je sestavljen iz dveh delov, so:

1. razvoj institucionalne mreže in
2. razvoj organiziranih storitev v bivalnem okolju ki so:
 - zagotoviti komplementarnejši razvoj oblik pomoči starejšim osebam;
 - preseči obstoječi pretežno enosmeren institucionalni razvoj;
 - na tej osnovi zagotoviti starejšim prebivalcem ustrezne oblike pomoči.

Cilj razvoja mreže institucionalnega varstva je do leta 2005 zagotoviti v domovih za starejše takšno število mest, da bo zadostovalo za 4,5 % ljudi, starejših od 65 let. Za uresničitev tega cilja bi bilo potrebno zagotoviti novih 3800 mest. Skladno s programom bi se ta mesta zagotovila s kombinacijo različnih načinov:

- z dopolnjevanjem kapacitet javnih zavodov (1500 mest);
- na podlagi dodeljevanja koncesij (1500 mest);
- z delovanjem zasebnih domov (800 mest).

Pri odločanju za nove investicije v javne zavode bo ministrstvo zasledovalo cilj čim bolj enakomerne regionalne pokritosti, zato bi se naj novi domovi, katerih soinvestitorji bodo skupaj država in občine, gradili na tistih območjih, kjer je pokritost potreb najnižja. Čimbolj enakomerna pokritost, ki bo ljudem omogočala, da tudi v starosti ostanejo čim bližje doma, bo upoštevana tudi pri podeljevanju koncesij.

Primerjava indeksov pokritosti potreb (podatki junij 2001) med upravnimi enotami v Sloveniji kaže, da je območje Maribora (vključene upravne enote Maribor, Lenart, Ormož, Pesnica, Ptuj, Ruše in Slovenska Bistrica) drugo najslabše pokrito območje (indeks 78.02 pri ciljni 4.5 % vključenosti).

Zaradi neugodnih demografskih gibanj in še neugodnejšega indeksa pokritosti v preteklih letih, je Občina Ruše (še pred delitvijo) že v letu 1997 pričela s pripravami projekta za gradnjo doma za starejše. Leta 1998 je Občinski svet Občine Ruše obravnaval Informacijo o aktivnostih v zvezi z gradnjo doma in jo podprl (projekt je predvideval za občane naše občine 100 prostih mest), ni pa podprl lokacije v Rušah. Projekt je predvideval izgradnjo doma pri razdelitvi sredstev država/občina v višinah 70/30. Kandidatura ni bila uspešna in Ruše niso bile uvrščene v plan do leta 2005.

Prizadevanja za izgradnjo doma za starejše sem se tudi sam zavzel v svojem programu na volitvah v Državni zbor Republike Slovenije jeseni leta 2000. Takšna programska usmeritev je temeljila na podlagi sklepa Občinskega sveta Občine Ruše marca 2000 (sklep o aktivnostih za blažitev socialnih stisk ter usmeritve za dolgoročno delovanje – med cilje sodi tudi gradnja doma starostnikov oz. varovanih stanovanj in sklep o pozivu resornega ministrstva in poslancev k aktivnemu reševanju socialne problematike) in je bila skladna z dogovorom ob podpisu Sporazuma o razdelitvi premoženja bivše občine Ruše v mesecu juniju 2000, ko je tudi občina Lovrenc na Pohorju pričela s prizadevanji za izgradnjo doma za starejše.

Preveritev izvajanja Programa razvoja varstva starejših na področju socialnega varstva do leta 2005 – izgradnja domov na starejše, ki sem jo opravil po izvolitvi za poslanca v Državni zbor, je pokazala, da se je že pričela gradnja (ali je le-ta tik pred začetkom) petih javnih zavodov – domov za starejše in sicer v Ljubljani, Mariboru, Ljutomeru, Logatcu in na Prevaljah. V letih 2001–03 se po Programu naj ne bi gradili domovi za starejše z državnimi sredstvi in s sofinanciranjem občin, temveč se bo mreža institucionalnega varstva starejših dopolnjevala na podlagi dodeljevanja koncesij, kar pomeni, da bi se novi domovi za starejše gradili brez državnih sredstev. S temi dejstvi se je seznanil župan občine Ruše v okviru obiska, ki ga je opravil na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve v mesecu marcu 2001, župan občine Lovrenc pa v okviru obiska, ki ga je na istem ministrstvu opravil meseca maja istega leta. Vrsta dogodkov, ki so sledili in so bili predvsem posledica različnega razumevanja dogovora ob podpisu Sporazuma o razdelitvi premoženja bivše občine Ruše, kjer sta tako občina Ruše kot občina Selnica ob Dravi soglašali s pogojem župana Lovrenca na Pohorju, da podpirata izgradnjo doma za starejše v Lovrencu na Pohorju, so povzročili vrsto aktivnosti županov občine Ruše in občine Lovrenc na Pohorju. Različnost pogledov je bila predstavljena tudi v javnih medijih, kar prav gotovo ni doprineslo k povečanju atraktivnosti predlaganih lokacij za potencialne investitorje. V takšnih okoliščinah je bila tudi moja vloga zelo omejena, kljub temu pa mi je uspelo dogovoriti sestanek vseh treh županov konec meseca julija letos. Čeprav je župan občine Lovrenc na Pohorju sestanek predhodno protestno zapustil, menim, da smo ostali prisotni izoblikovali izhodišča za pripravo dogovora med tremi občinami, ki bi smiselno vključeval:

Občina Selnica ob Dravi in Občina Ruše v srednjeročnem obdobju nimata investicijskih načrtov za gradnjo doma starostnikov kot javnega zavoda v svojih občinah. Po letu 2005 bosta občini, če bo za to izkazan interes zasebnih investitorjev oz. če bo sofinanciranje gradnje doma zagotavljala država, o tem ponovno razmislili sami. Če bo občina Lovrenc na Pohorju pridobila zasebnega investitorja v skladu z razpisom Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, jo bosta sosednji občini podprli. Prav tako se na objavljen razpis ne bo prijavil noben zasebni investitor, ki bi mu Občina Selnica in Občina Ruše zagotavljali zemljišče. Obe občini sta pripravljeni brez finančnih obveznosti sodelovati v skupnem projektu vseh treh občin in zasebnega investitorja, ko in če bo na občinskih svetih sprejet podrobnejši predlog projekta, ki bi ga pripravila Občina Lovrenc na Pohorju.

V drugi polovici julija je bil objavljen javni natečaj za podelitev koncesije za opravljanje storitev institucionalnega varstva starejših v obdobju 2001 do 2003. V okviru javnega natečaja se je razpisala koncesija za opravljanje storitev varstva za skupaj 850 starejših oseb (300 v letu 2001, 275 v letu 2002 in 275 v letu 2003). Kljub temu, da je bilo nekaj potencialnih zasebnih investitorjev na ogledih in razgovorih v Občini Ruše in v Občini Lovrenc na Pohorju, se po meni znanih podatkih, nihče ni prijavil na razpis s projektom, ki bi v omenjenem obdobju pridobil koncesijo na območju omenjenih občin.

Čeprav v naslednjih letih ni pričakovati, da bi lahko prišlo do gradnje doma za starejše na območju bivše občine Ruše, se mi

zdi zelo pomembno nadaljevati s prizadevanji za izgradnjo doma, saj se bo po letu 2003 ponovno preverilo uresničevanje zastavljenega vladnega programa. Na osnovi izredno nizkega indeksa pokritosti na našem področju sem mnenja, da so možnosti, da bi v prihodnje do izgradnje doma starejših na našem področju le prišlo, zelo velike. Sam si bom zelo prizadeval, da bi ta skupen cilj tudi realizirali.

Poslanec Državnega zbora RS
Ljubo Germič, uni. dipl. inž.

BOG TE ŽIVI – DOMOVINA NAŠA!

Deset let življenja je za človeka precej. Za državo je to skromen začetek, a vendar brez katerega ni nobene zgodovine. Imeti svojo državo! Neizsanjane želje tolikih narodov po svetu, ki so nekajkrat številčnejši od nas. Kar se je zgodilo nam Slovencem, se ne bomo mogli še dolgo dovolj zavedati. Sorazmerno nizka cena je bila plačana, da se nam je »zgodila« lastna Domovina Slovenija. Je bila morda ta cena plačevanja »na obroke« skozi stoletja? So to plačevali naši predniki po vseh frontah sveta skozi stoletja. Naj gre to za fronto na Soči, ruske stepe, za fronte druge svetovne vojne ali pa za može in žene na položajih pred desetimi leti. Milijoni in milijoni izmoljenih rožnih vencev naših pradedov in babic, očetov in mater. Tiho trpljenje skozi stoletja ponižanih in razžaljenih... Preveč je vseh teh dejavnikov, da bi slutili njihovo medsebojno prepletanje. »Zgodila« se nam je MATI DOMOVINA. Kaj pomeni imeti svojo domovino? Ni to korenina vsega, kar lahko črpa vse svoje sokove za življenje človeka in družbe v vseh plasteh. Premalo časa je, da bi se zavedali veličine domovine, ki se nam je rodila.

»Klecanje« nas ljudi v vseh smereh je hkrati razumljivo. To so prvi koraki otroka, ki shodi. Sami vemo, koliko časa še otrok potrebuje, da postane njegov korak povsem zanesljiv. Sprotno učenje na vseh ravneh v naši domovini zahteva, da si damo čas. Da znamo prisluhniti vsem vzgibom duha in razuma, da se odpremo navzven, da se damo »prevetrili« še z drugimi kulturami in načinom razmišljanja in doživljanja največjega daru – Življenja.

Domovina je dom naroda. Kaj pomeni imeti dom, vedo najbolje brezdomci in begunci. Podobno, kakor se zavemo bogastva zdravja šele v bolezni. Naš Cankar je imel maksimo: »MATI, DOMOVINA, BOG«.

Tri temeljne vrednote, ki so med seboj tako tesno povezane, da dve brez ene zelo težko preživita. Saj gre, toda vedno z nekim pelinom žalosti, domotožja in napihnjenega ateizma ali celo anti-teizma, ki življenje v jedru greni in hromi.

Bistveno za človekovo istovetnost je, da se zavedamo svojih korenin. Vsaka kultura in domovina da človeku izjemen pečat in enkratnost. Naša enkratnost tako lepo sestavlja mozaik človeštva pod soncem.

MATERIN JEZIK so najnežnejše koreninice, s katerimi srkamo sokove svoje lastne enkratnosti, neponovljivosti, samozave-sti. Gre za to, da ne »lebdimo v zraku«. Problem današnjega sveta je prav v tem, da se vsi stapljamo v »enolončnici«. Kako grozno je, da so središča tolikih mest tako na moč podobna 'Hollywood'. Ko človek izgubi ali niti ne občuti veselja svoje enkratnosti, postane lahek plen vseh mogočih manipulacij kapitala, ki se ne ustraši pred moralno in ne fizično smrtjo posameznika in cele skupine ljudi. Skušajmo leteti nad miselnostjo, da vendarle domovina ni isto kakor politična opcija. Marsikje po svetu se je kdaj kakšna manjšina utopistov skušala enačiti z domovino, z vsem naprednim, humanim...

V svetem pismu ima domovina in narod zelo pomembno mesto. Svoboda naroda in posameznika je tudi v očeh Boga samega

največja vrednota. Največje trpljenje je tako posamezniku ali narodu povzročeno prav z zaslužnjem. Eden najbolj pretresljivih tekstov zaslužjenega naroda je PSALM 137: »Ob rekah Babilona, tam smo sedeli in jokali, ko smo se spominjali Siona. Na vrbe v njegovi sredi smo obesili svoje citre, kajti tam so naši osvajalci zahtevali od nas besede pesmi, naši mučitelji veselo rajanje: 'Zapojte nam katero sionskih pesmi!'« »Kako bi mogli peti Gospodovo pesem na tuji zemlji?« Hrepenenje izgnanca iz domovine, ki na tako srhljiv način izrazi eno največjih bolečin, ki človeka razžira od znotraj, je domotožje.

Spomnim se svojega, komaj sedem tednov dolgega bivanja v ZDA in Kanadi. Kako me je v nekem trenutku »spreletelo« domotožje... Pobegnil bi domov čez lužo, plaval bi čez Atlantik... Kako me je pretresla zgodba v Londonu:

Poleg križa v kotu je bil položen kamen. Ko se je zvečer ali zjutraj, sedaj že rajni prijatelj pokrižal, je poljubil tudi kamen. Kamen je bil z vrha Triglava. Pretresla me je ta drža svetega spoštovanja in ljubezni do naše Matere Domovine Slovenije. Kaj pa jaz doma?

Kako boli, ko za dneve praznovanja naše domovine visi po našem kraju tako malo državnih zastav. Koliko namenimo za svoje osebne praznike? In prav je tako. Vendar, se res ne bi dobil tisti denar, da bi Materi Domovini, z zastavo na tej simbolni ravni izkazali svojo ljubezen, spoštovanje in hvaležnost? Čeprav je res na državni ravni premalo za to poskrbljeno, se ne moremo za vsako malenkost izgovarjati na državo. Mnogokrat me spreleti občutek, kakor da nismo vredni te svoje čudovite domovine Slovenije – tako neodgovorno se obnašamo do Nje...

In končno, molimo za domovino. Ta je dar Neba. »Domovina je ena – nam vsem dodeljena, eno življenje in ena je smrt.« Tako nekako je vzkliknil eden naših velikanov besede. Varujmo lepoto svojega jezika, čisto okolje in nenehno vzgajajmo samega sebe v srčni kulturi. Bodimo hvaležni za ta kos raja, kjer lahko živimo in smo. To je edina pot, da se bomo vse bolj veselili čudeža, ki se nam je dogodil pred desetimi leti.

Moja domovina Slovenija – rad te imam. Kako to lepo odmeva po gozdovih in hribovju Pohorja. Z našim velikanom misli in besede vzkliknimo: »Domovina, ti si kakor zdravje!« Bog te živi še za mnogo, mnogo naših rodov, ki prihajajo za nami!

Jože Hrastnik (župnik)

NAŠE ZDRAVJE

DRAGI UPOKOJENCI LOVRENCA!

Na tem malem razpoložljivem prostoru pisati karkoli o boleznih naše generacije, bi bilo po mojem nesmiselno, saj si lahko to vsak prebere že v vsakdanjem časopisju, v vsaki knjigi o splošnem zdravju, ki jo večina ima doma v obliki »Domačega zdravnika« ali nekaj podobnega. Drugi, bolj razgledani, pa si lahko pridobijo nekaj podatkov tudi z interneta. Zato bom razglabljal in razmišljal o psihičnem počutju naše generacije. To je pa gotovo zanimiva tema za nas vse.

Prej sem bil preobremenjen z vsakdanjim delom v ambulanti, pa tudi sam sem bil nekoč mlad in o tem enostavno nisem globlje premišljeval, niti čutil te potrebe. Menim, da moramo v našem tretjem življenjskem obdobju, tako namreč sedaj imenujejo čas od upokojitve, misliti dosti več o nas samih in na nas same. Na materialno plat našega stanja ne moremo dosti kaj vplivati, zato pa tem bolj na naše dobro duševno počutje.

Na žalost smo Slovenci narod, ki dosti da na otroke in mrtve. Namenoma sem rekel – »na mrtve« – in ne na starejše. Si lahko zamislite, kako bi reagirali, če bi se kdo obregnil ob naše otroke, pa četudi si to večkrat zaslužijo. In pogledjmo, koliko dela, denarja in ljubezni vložimo v zadnje domovanje svojih prednikov. Bog mi je

priča, da nimam nič proti temu – ampak, kakor da tekmuje na napačni strani. Namesto, da bi jim to vse in še več izkazovali še za časa njihovega življenja, da bi bili srečni ob naši pozornosti in ljubezni, jim to »nudimo«, ko jih ni več med nami.

Vse to sem opisal iz enega samega razloga: spoštujmo svoje in sočloveka, dokler so še med nami. Morda smo temu krivi tudi nekoliko sami, ker tudi mi sebe premalo cenimo. Kaj pravi Sveto pismo? »Spoštuj svojega bližnjega, kakor samega sebe.« Sedaj smo v bistvu mojih razglabljanj. Vsakdo izmed nas, ki je nastopil tretje obdobje svojega življenja, bi se moral zavedati, da ni nič manj vreden od mlajših soljudi. Njih čaka še dolga doba pridnega in večkrat trdega dela, preden bodo v naši koži upokojenca. Razen tega povejmo mlajšim, da je vsaka naša ura lahko njihov dan ali celo leto. Zato si je ne dajmo od nikogar skrajšati ali po nepotrebnem zapraviti. Saj, ko nas ne bo več, ne bo za nas ne časa, ne prostora, ne kakršne koli vrednote tega sveta...!

Našim otrokom in vnukom pa bi poslal sledeče sporočilo: »Vaše babice in dedki, pa tudi starši so že izmučeni od minulega dela. Večina je morala skrbeti še za svoje starše, pozneje za svoje otroke, prenekateri pa sedaj še za svoje vnuke. Znano je, da starejši človek postane bolj nesiguren, skrb in strah dobita večje oči. Tu je tudi vzrok, da si vse »bolj ženejo k srcu«. Ne nalagajte jim po nepotrebnem preveč skrbi in opravil. Saj tega si za vas nalagajo že sami več, kakor zmorejo!«

Vsem vse najboljše pa brez zamere:
vaš upokojeni zdravnik Vojko

Lovrenc na Pohorju, 15. 11. 2001

ZDRAVSTVENI NASVETI ZA MOŠKE

Lansko leto sem v kotičku za zdravje namenila zdravstveno vzgojno delo ženskam, zato menim, da je prav, da je ta kotiček letos namenjen moškim.

Govora je o PROSTATI – moškem spolnem organu, za katerega se navadno mlajši moški pač ne zmenijo, ker po navadi ne povzroča težav. Če pa že povzroča težave, je navadno to vnetje prostate, ki se lahko kmalu pozdravi z ustrežno terapijo.

Ko pa pridejo moški v zrela leta, se kmalu začno težave s prostato. Težave zaradi benigne hiperplazije prostate – povečane prostate ima vsaj 50 % moških pri 50 letih in skoraj vsi pri 80 letih. Nastane pri moškem po 40 letih z razraščanjem žleznega in podpornega tkiva okrog sečnice. Razlogov nastanka je več, predvsem so to hormonske spremembe v starosti. Znaki: pogosto uriniranje s tanjšim curkom, čakanje na začetek uriniranja, kapljanje na koncu, občutek nepopolne izpraznitve mehurja. Na koncu lahko pride do zapore urina – retence urina. Retenca nastane, ko raztegnjena mišica mehurja ne more več premagati ovire pod mehurjem povečane prostate.

Ukrepi: če imate eno ali več naštetih težav, morate nujno k osebnemu zdravniku. Ta vas bo verjetno napotil k specialistu urologu. On vam bo opravil preiskave. Z digitalnim rektalnim pregledom se otipa simetrično povečana prostata. Naredili vam bodo še pregled urina, laboratorijske preiskave krvi. Pri moških mlajših od 75 let naredijo še prostata specifičen antigen (PSA), da bi izključili rak prostate.

Po opravljenih preiskavah in po pozitivnih rezultatih za povečano prostato sledi zdravljenje. Danes se operira veliko manj bolnikov, kot pred leti. Indikacija za kirurški poseg je le pri zapletih boleznih.

Bolnike z zmernimi težavami danes zdravijo s »čakanjem in opazovanjem«, če pa ima bolnik hujše težave, pa z zdravili.

Zapleti pri nezdravljeni povečani prostati so: popuščanje ledvične funkcije, kronična retenca, hidrouretronefroza, kamni v mehurju, kroničen infekt ter nenadna retenca.

Naslednji pogled, ki jo lahko ima moški zaradi prostate, je rak prostate.

Rak prostate je danes eden najpogostejših rakov pri odraslem moškem (ob raku debelega črevesa) v razvitem svetu in stalna tema srečanj urologov.

Nastanek raka prostate navadno pogojujejo androgeni hormoni, veliko pogosteje ga imajo črnci in otroci obolelih.

Znaki: zgodnji rak prostate ne daje nobenih znakov bolezni. Šele napredovani rak daje znake prostatizma (znake povečane prostate), bolečine po kosteh (kostni zasevki) in splošne znake napredovane rakave bolezni (anemija, propadanje, izguba apetita).

Diagnoza se postavi z digitalnim rektalnim pregledom in s PSA (prostata specifičen antigen). Če zdravnik otipa povečano vendar asimetrično, grčasto prostato in če je PSA povišan nad 4, je to verjetno rak prostate. Če sta izvida sumljiva, se naredi še biopsija prostate (odščip tkiva prostate) za histološki izvid. Če je izvid biopsije pozitiven, je potrebno takega bolnika začeti zdraviti. Pri bolezni omejeni na prostato se opravi kirurški poseg – radikalno prostatektomijo (odstranitev prostate in bezgavk v bližini). Nekatere bolnike tudi obsevajo. Če je bolezen napredovala, zdravijo bolnika s kirurško izpraznitvijo mod in/ali zdravili.

Navedla sem vam težave, ki jih povzroča prostata. Edina rešitev, da bi se izognili vsem tem težavam, da ste pod redno kontrolo zdravnika, ki bo pravočasno ugotovil, če gre kaj narobe.

DANES PRIPOROČAMO MOŠKEMU NAD 50 LET ENKRAT LETNO DIGITALNI REKTALNI PREGLED IN KONTROLO PSA Z LABORATORIJSKIM PREGLEDOM KRV ZA PRAVOČASNO ODKRIVANJE NEPRAVILNOSTI PROSTATE.

Moški starejši nad 50 let, ki še morda nimate nobenih težav, ne bodite v zadregi in čimprej pojdite k svojemu osebnemu zdravniku. Pregled prostate je za vas pomemben ravno tako, kot je za ženske pomemben ginekološki pregled.

Lovrenc na Pohorju, 22. 10. 2001

Zapisala: Danica Hriberšek, patron. med. sr.

NAJSTAREJŠA LOVRENČANKA – 100-letnica

Gospa ANTONIJA PEČOVNIK je letos 16. maja dopolnila 100 let. Postala je naša najstarejša sosedka – sokrajanka.

Ob visokem in častitljivem jubileju ji iskreno čestitamo in ji želimo še veliko srečnih let in obilo zdravja.

Za uredništvo D. F.

Slavljenka – 100-letnica med svojimi

90 LET JE PRAZNOVALA

PAVLINA OSVALD, roj. 28. 1. 1911 na Ptujski gori. V Lovrenc je prišla 1938. leta k družini Koder, kjer se je zaposlila kot natakarica. Tu je spoznala kovača Konrada Osvalda in se z njim poročila. Rodili so se jima štirje sinovi in hčerka, ki pa je, žal, že kot otrok umrla.

Gospa Pavlina živi danes v svoji hiši, kjer opravlja še vsa hišna dela. Sinovi jo redno obiskujejo, razveseljuje jo pa tudi 6 vnukov in 7 pravnukov.

Želimo ji še veliko srečnih in zdravih let!

Vse najlepše, predvsem pa veliko zdravja, želimo tudi ostalim, ki imajo nad 90 let in smo jim za 90. letnico že čestitali.

Za uredništvo D. F.

VREDNOTE NAŠEGA ŽIVLJENJA

POT V ŽIVLJENJE

Življenje je dragoceno darilo, rekla bi, čudežno. Mnogokrat ga ne znamo ceniti, kot bi bilo treba. Življenje pomeni, da obstajamo, je kot zvezdni utrinek, ki zažari in se izgubi v temi. Življenje je mozaik, ki je sestavljen iz mnogih dogodkov – srečnih in nesrečnih. Življenje je tako kratko, naenkrat mine kot prijetne sanje.

Kako lepô bi bilô, če v življenju ne bi bilo slepih ulic, ne strmih in zavitih cest, ki so težko premagljive. Usoda, ki nam je dana z rojstvom, nam je že zarisala pota življenjskih izkušenj in modrosti, brez katerih ne pridemo do konca. Važno je, da ne obupamo prehitro. Ko pridemo do ovinka, kjer ni poti naprej, moramo stopiti na travnik in si odpočiti, nabrati novih moči ter iti naprej.

Doživimo dan, ko postane življenje drugačno, dogodki v življenju dobijo globlji pomen, moramo biti močni, da nam ne zdrsnejo iz rok in ne utonejo v večnost. Človek mora imeti pred seboj vedno jasen cilj in odločenost, da gre k njemu brez strahu. Pri manj sončnih dogodkih potrebujemo včasih le malo pomoči, da se po padcu poberemo in stopamo pod sončnimi žarki dalje po poti, ki se imenuje življenje. Ceniti moramo majhne korake, ki nam bodo pomagali do ciljev in nam izboljšali naše življenje. Svoj notranji mir moramo najprej najti v sebi, da lahko odpustimo drugim in spoznamo namen svojega življenja. V čimvečji meri gledajmo na življenje pozitivno, kajti včasih se soočimo s takšnimi težavami, da se življenje lahko spremeni v tak boj, da v celoti izgubimo občutek za lepoto življenja. Svojemu življenju je treba vrniti upanje, iz katerega lahko črpamo energijo, da lahko nadzorujemo življenje, ki bo polno navdiha in upanja v srečo. Življenje nam deli zelo različne vloge in tu smo vsak svoj igralec. Mnogokrat si želimo drugo vlogo, ki pa je ne moremo ali ne znamo dobiti, včasih pa se pred nami pojavi kar sama.

Včasih iščemo srečna pota v življenju tudi z vraževerstvom. Pa kar priznajmo si, kako nas razveseli, ko najdemo štiriperesno deteljico, pa če zjutraj prvo srečamo dimnikarja, se primemo za gumb in sreča je naša. Tako kot mnogokrat v magičnih znamenjih vidimo prinašalce sreče, verjamemo tudi v prinašalce nesreče, kot na primer številke: deset, trinajst. Drobne čudežne predmete, kot različni talismani, ima skoraj vsakdo od nas. So dar prijateljev ali sorodnikov in nam veliko pomenijo, ker smo jih dobili z namenom, da bi nas varovali pred nesrečo. Sam čudežni predmet res nič ne poma-

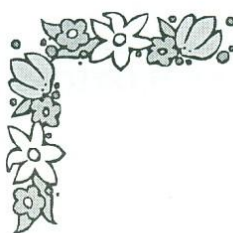
ga, pomaga pa vera vanj. Nikoli pa le ni dobro biti preveč vraževeren, kajti tudi to bi lahko otežilo življenje.

Na vprašanje, kako sem zadovoljna s svojim življenjem, bi odgovorila takole: »Srečna sem! Mislim, da se mi v življenju zgodi vse z določenim razlogom!«

Najpomembnejše je, če si pošten do sebe, kar je tudi zelo težko doseči. Potem se stvari nekako uredijo in začno teči v pozitivnem toku. Srečen moraš biti zase ne za druge. Rada delam tudi za druge, če vidim, da jih moja pomoč osreči. Vzorniki za to so mi bili vedno starši. Po njih sem se vedno zgledovala, zato sem jim nadvse hvaležna.

Naše življenje ne sme biti brezciljno tavanje, zato si za cilj postavimo: krepitev svojega zdravja in vztrajnosti in se otresti pesimizma. Zato delajmo tisto, kar nam je v veselje.

Anica Mithans, Ribnica na Pohorju

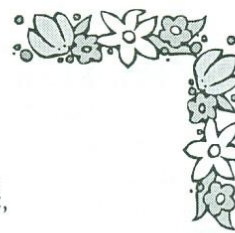
ŠOPEK ROŽ

Gledam šopek rož,
oj šopek moj cvetoč,
kako si lep,
ves cvetoč in svež.

Lepi tvoji so cvetovi,
čudovite barve te krase,
zelenje ti pravi videz daje,
saj namenjen si v pozdrav.

Oj cveti-cveti šopek moj,
danes in nocoj,
le cveti vsaka rožica,
mojga srca ljubica.

Jože Javornik

DELO HUMANITARNE KOMISIJE PRI D. U. LOVRENC NA POHORJU

Kakor prejšnja leta, smo tudi letos obdarili starostnike nad 80 let starosti. Število starostnikov se vedno spreminja. Eni odidejo, drugi pridejo, ko dopolnijo v tem letu 80 let. Letos smo obdarili 44 članov. Tudi letos nam je pri razdelitvi daril pomagal gospod predsednik. Obdaril je prijatelja in sorodnico. Hvala za nesebično delo. Tudi ostalim članom humanitarne komisije lepa hvala za vestno opravljeno nalogo. Posebno se moram zahvaliti Milici Konec, ker je zaradi bolezni moža prevzela del njegovega rajona in obdarila starostnike. Tudi vsem ostalim članom humanitarne komisije lepa hvala za to lepo dejavnost. Upam, da nam bo obdaritev starostnikov tudi v prihodnjih letih uspevala. Trudili se bomo, da bi bila darila količinsko in kakovostno vedno boljša. Spomnimo se na to, da bodo tudi nas nekoč obiskali in obdarili. Kako srečni bomo, ko bo prišel član humanitarne komisije in nam izročil darilo, pa če bo še tako skromno. Zaželel nam bo zdravja, veselja in sreče še na mnoga leta. Vse to opravljamo sedaj vsi člani humanitarne komisije.

Predsednik humanitarne komisije
Drago Brezovnik

VEČER

Ko sonce zaide
in pade na zemljo mrak,
misli utrejo si pot
zastane mi korak.

Svelloba počasi blede,
oko v nebo se zazre,
opazujem čar noči,
lišina mi lrga srcé.

Povejte mi zvezdice ve,
zakaj žalost me tre?
Zakaj, ko sonce zaide
samola priplazi se?

Lojzka Šumer
tajnica društva

ROČNODELSKI KROŽEK »PIKAPOLONICA« 2000/2001 IN NAZAJ 10 LET

Pred desetimi leti je bil na pobudo predsednika DU gospoda Jožeta Javornika ustanovljen ročnodelski krožek. Nekaj let kasneje smo krožek imenovali »PIKAPOLONICA«.

Letos torej praznujemo že deseto leto druženja navdušenih ročnodelskih »PIKAPOLONIC«. V desetih letih je v krožku sodelovalo 96 članic. Razstavljale smo približno 4000 izdelkov. V vseh desetih letih nas je prijazno gostila osnovna šola. V tem času smo imele deset samostojnih razstav, sedem razstav ob »JEZERNIKOVIH DNEVIH«, razstavo v Mariboru in v Slovenski Bistrici.

Ob zaključku krožka oziroma razstave smo se veselile na izletih. Izlete smo izkoristile za navezavo stikov s sorodnimi krožki širom naše domovine. Kolegice imamo na Koroškem, Gorenjskem, Dolenjskem, Prekmurju, Savinjski dolini in Primorskem. Uspelo nam je ponesti ime našega kraja širom Slovenije.

V letošnjem desetem letu delovanja krožka nas je bilo 39 članic pod budnim očesom gospe Vikice Gutsmandl. Sestajale smo se v šoli, ob četrtnih popoldan. Tudi v tem letu smo se naučile nekaj novega: črno, rdečo, rumeno vezenje na belo podlago, belo vezenje na rdečo podlago in bela vezenina ali angleški vbod. Letos smo se predstavile s svojim delom našim najmlajšim v vrtcu pri projektu iz »BABIČINE ŠKRINJE«.

Posebnost našega krožka so mama, hčerka in vnukinja – zastopane so tri generacije. V jubilejnem letu smo dobile naraščaj – malo PIKAPOLONICO LARO. Zakonca Rafolt iz Maribora sta obiskovalca naših razstav deset let in sta naša častna člana.

V tem letu nas je žal zapustila naša draga mentorica gospa Vida Roškar. Za vse, kar nas je naučila, smo ji neizmerno hvaležne. Prav tako sta našo skupino zapustili članici Aberšek Justa in Tončka Koper. Za vse kar sta prispevali smo jima hvaležni. Ostale nam bodo v trajnem spominu.

V letošnjem letu smo bile v Železnikih na Gorenjskem, kjer je bil praznik čipk. Ogledale smo si šolo klekljanja, tekmovanje v klekljanju in se nad klekljanjem navdušile.

Tudi letos smo sodelovale pri »JEZERNIKOVIH DNEVIH« z razstavo naših izdelkov.

Na jubilejni razstavi nas je presenetilo veliko število obiskovalcev. Otvoritvi razstave z bogatim kulturnim programom je prisostvoval poslanec DESUS-a gospod Ivan Kebrič.

In kako smo delovale v krožku: v desetih letih je sodelovalo veliko Lovrenčank različno dolgo. 15 pa je takih, ki so delovale vseh deset let. Priznanja jim je podelil predsednik DU gospod Jože Javornik za desetletno zvestobo in požrtvovalno ter ustvarjalno delo pri ohranjanju kulturne dediščine ročnih del.

Za »PIKAPOLONICE«
Milena Fornezzi

MATERINO SRCE

Večje ljubezni na svetu ni,
ko jo mali z otrokom deli,
kajti le eno je –
materino srcé.

Če otrok je zdrav,
pa četudi vihrav,
smeje se
materino srcé.

Je otrok resen,
moder, uspešen,
ponosno je
materino srcé.

Ko spremlja ga sreča,
prihodnost bleščeča,
raduje se
materino srcé.

Če svet ga premami,
se izgublja v omami,
joka in moli
materino srcé.

Ko biti preneha
materino srcé
se otrok zaide:
"I. JUBILO ME JE!"

Lojzka Šumer
tajnica DU

NEKAJ MISLI O TRETJEM ŽIVLJENJSKEM OBDOBJU

Velikokrat smo presenečeni, ko kdo pove koliko je star. Po navadi vzklknemo: "Vi pa res ne kažete toliko let!"

Pri vsakem človeku razlikujemo 3 vrste starosti:

1. koliko ste stari po koledarju
 2. koliko je staro vaše telo, glede na še vedno pravilno delovanje osnovnih telesnih funkcij
 3. koliko stari se sami počutite.
- Razni dejavniki staranje zavirajo. Omenila bi jih le nekaj:
1. srečen zakon
 2. zadovoljstvo pri delu
 3. občutek osebne sreče
 4. sposobnost smejanja
 5. prijetno preživljanje prostega časa
 6. sposobnost pridobiti in obdržati prijatelje.

Največja nevarnost za življenje in zdravje je občutek, da nimamo več za kaj živeti. Zato si moramo vedno zastavljati nove cilje, da obdržimo svoj dnevni ritem.

Kakšna bo naša starost, je v veliki meri odvisno od nas samih, od tega, kako živimo in skrbimo za svoje zdravje. Nikoli ni prepozno storiti nečesa zase, seveda je potrebno v to vložiti tudi nekaj truda.

Starost pač prinaša določene omejitve, predvsem telesne, a potrebno jih je sprejeti.

Sprejmimo naša leta prijazno in si skušajmo to obdobje narediti lepo in prijetno.

Lepa je misel, da je star človek kot do konca napisana knjiga, ki ji manjka še en list. Zelo pomembno je, kaj bo napisano na tem zadnjem listu. To bo njegova življenjska bilanca. K njej spada tudi sprava in ureditev odnosov z ljudmi, ki so mu blizu, a so odnosi skrhani. Največja vrednota je narediti prvi korak k spravi.

Kdor dobro opravi zadnje naloge v življenju, pogosto popravi vse prejšnje napake in zmote.

Za spremembe ni nikoli prepozno. Človek se uči in se spreminja do konca življenja.

Lojzka Šumer, tajnica DU

NAŠ ČAS

Náš čas
nam gube riše
na obraz.
Ura neprestano teče
a življenje se izteče.
Nekoč nam zadnjič bo odbila
lihi mir nam naklonila.

Lojzka Šumar
tajnica društva

TAKI SO BILI ČASI...

Pred kratkim smo se ob dnevu spomina na mrtve zbrali, da počastimo spomin na naša dekleta in fante, ki so darovali življenja za obstoj našega naroda na naši lastni zemlji.

Pred 60. leti je okupator s poveljem »naredite mi to zemljo zopet nemško«, jasno povedal, kaj mora slediti za zagotovitev in uresničitev te zapovedi. V 24 urah so morali izginiti vsi slovenski napisi obrtnih delavnic in firm, slovenska beseda je bila prepovedana, na grmadah knjig je morala zgoreti slovenska kultura in še marsikaj se je dogajalo za izničenje slovenskega domoljubja. Peta kolona je takoj postregla okupatorju s seznamami družin in ljudi, ki so s svojim ugledom pa tudi premoženjem ovirali zavojevalske apetite po širitvi življenjskega prostora (Lebensraum) za izbrano ljudstvo. Sledilo je

izgnanstvo. Transporti obupanih in ponižanih Slovencev so se vrstili v Srbijo, Hrvaško, Šlezijo in ne vem, kam še vse. Vse to se je dogajalo brez kakršnihkoli zaslišanj, z zaplembami celotnega imetja in tudi z zaporji za talce, skratka postopek je bil kriminalen.

Toda najnaprednejši elementi našega naroda, ko so stali pred odločitvijo biti ali ne biti, so se odločili za biti. Ne ravno pogosto v zgodovini našega naroda, Slovenec ni bil tako enoten kot takrat in se je brez ozira na politično opredelitev ali socialni status, odločil, da brez vsestranskega odpora ni rešitve. Združil se je v Osvobodilno fronto slovenskega naroda z nalogo boriti se do osvoboditve, brez kompromisa in z vsemi sredstvi.

In začelo se je takoj, že v jeseni 41. leta, ko so slovenski heroji s skromno oborožitvijo združeni v čete, odrede, brigade in kasneje divizije, zadajali okupatorju nemalo skrbi in žrtev. Po štirih letih partizanskega bojevanja in odpora so stali na odru z zmagovalci druge svetovne vojne.

In kaj je pravzaprav bil glavni vzrok za to morijo in uničevanje nedolžnega človeštva? Samo bolne ambicije enega človeka za absolutno nadoblast v svetu in gospostvo izbranega ljudstva.

Toda vsaka sila rodi protisilo. Če pobrskamo malo po zgodovini, vidimo, da so ob koncu srednjega veka slovenski in hrvaški kmetje prišli za vile in kose ter zahtevali staro pravdo od nenasitne fevdalne gospode, katerim že desetine niso več zadostovale za njihove porabniške apetite. Kljub začetnim pičlim uspehom teh puntov, se je situacija jela spreminjati na bolje, ker tako kot je do tedaj bilo, ni moglo več ostati.

Tudi francoska revolucija je vzklikla proti absolutizmu takratne aristokracije. Pod geslom »enakost, svoboda in bratstvo«, je takratno že dokaj dobro organizirano meščanstvo stopilo na barikade in pod giljotino skrajšalo za glavo marsikaterega »telibana«, pa tudi kronane glave so padale.

Oktobrska revolucija v Rusiji je bila posledica zatiranja in skrajne zaostalosti navadnega ljudstva. Nevzdržne so postale ogromne socialne razlike. Večina je zmagala in ustanovila prvo socialistično državo na svetu.

Vsi pulti, vojne in revolucije so krvave in brezkompromisne. Toda po vsaki vojni ostanejo grobovi. Ob grobu pa preneha vsako sovraštvo.

Danes, odnosno v zadnjem času se gremo ugotavljanje, kdo leži in počiva v raznih grobiščih, razsejanih po Sloveniji, kar je velik nesmisel. Po preteku tolikega časa, več kot 50 let, ne bo mogoče posameznim kostem dati imena in priimka. Bolj pietetno bi bilo obeležitev grobišč kjer so, na spomenike pa napisati: »Človek bodi sočloveku samo človek.«

Razni zgodovinarji prikazujejo ta povojna in medvojna grozodejstva kot zločine, ki so jih storili nacisti, fašisti ali komunisti. Ko tako prebiraš tozadevne članke po časopisih in revijah, ti eho odgovarja – isti – isti – isti! Vsa omenjena nasilja pa imajo globoke korenine v gospodarskih apetitih po čim več in to brez obzira. Tako tudi danes z globalizacijo poglobljamo prepad med razvitim in tako imenovanim tretjim svetom. To vzbuja ponovni revolt med dvema nasprotjema. Revolt se je že začel, samo kako se bo končal, pa najbrž nihče noče napovedati.

Kaj hočemo? Takšni so časi!

Hrabro Pernat, univ. dipl. ing.

IZLET NA RIBNIŠKO KOČO

Bilo je v drugi polovici meseca julija, ko smo se zbrali ob avtobusu »Srečko turist« in se odpravili na izlet na Ribniško Pohorje. Kazalci na urah so kazali, da je ura malo čez sedem, ko smo se odpeljali z avtobusom iz Lovrenca. Pot nas je vodila iz Lovrenca na Ruto in potem po dolini Drave navzgor s smeri proti Dravogradu, vendar smo pri Podvelki zavili čez most in na drugi strani Drave nadaljevali pot ob potoku Velka do Ribnice na Pohorju.

Polurni postanek se nam je dobro prilegel v Ribnici na Pohorju. Ogledali smo si kraj, v gostilni popili kako žgano pijačo, pa morda še kaj in potem nadaljevali pot proti Ribniški koči. Vijugasto se je cesta vila med šumečimi gozdovi Pohorja. Nudil se nam je krasen pogled na gozdove in okolico in kmalu smo prispeli do Pesnika. Spet smo imeli postanek. Od Pesnika se nam je nudil lep razgled na Antonski vrh in bližnjo ter daljno okolico. Gospod Srečko (lastnik avtobusa in voznik) je pridno kuhal dobro kavico – čudovito dišečo in mi smo se zbrali okoli avtobusa. Ob kavici je stekla tudi beseda. Šal in smeja ni manjkalo. Tu in tam je pa kdo šel v kočo na Pesniku. Vse, kar je lepo in prijetno, hitro mine in tako je tudi kmalu minil čas postanka. Nadaljevali smo pot proti Ribniški koči, kamor smo prispeli med 9. in 10. uro. Najprej smo si malo oddahnili in si ogledali kočo tudi od znotraj. Nekateri so malicali, drugi kaj popili in nato smo oblikovali tri skupine:

- ena skupina je šla k Ribniškim jezerom,
- druga skupina na Črni vrh, ki je najvišji vrh Pohorja in
- tretja skupina in tudi največja je pa ostala s harmonikarjem kar na Ribniški koči.

Okrog 14. ure smo se vsi zbrali v koči h kosilu, ki se je zelo prileglo. Po kosilu smo malo posedeli in potem ob prijetnih zvokih harmonike tudi zaplesali in zapeli. Glavna pevca sta bila harmonikar Gašper Karničnik in Terezija Iršič. Vsi ostali smo pa pomagali prepevati. Čas je zelo hitro minil in že smo se morali pričiti pripravljati za odhod.

Veliko smo prepevali in veselo je bilo. Ko pa smo se iz Ribniške koče vračali, smo imeli ponoven postanek na Pesniku. In ves čas postanka se je nadaljevala pesem. Ostali so lepi spomini na izlet na Ribniško kočo.

Slika izletnikov je nastala tik pred odhodom z Ribniške koče. Posnetek je napravil voznik avtobusa Srečko Rutnik.

Jože Javornik

PISMA BRALCEV

PUŠČAVA

Veliko ljudi vstopi in izgine iz našega življenja, toda le nekaj je takih, ki v nas pustijo svoje stopinje, svoja pričanja, želje, navede. Veliko ljudi nas bo v življenju pričevalo, kako postopati, pa nam bo vseeno. Nekdo nas bo pogledal in vedeli bomo, kaj storiti. Ljudje so kot zimski dan. Dan, ki je minil že pred stoletji, pa ga še vedno čakamo, da bo prišel tako tiho in mirno v naše življenje. Dan, za katerega sploh ne bomo vedeli, da je tukaj, pri nas, le čas nas bo spomnil, da je minil.

Spomnim se, da sem zadnjič hitel po avli knjižnice, ko me je nenadoma ustavila nežna roka: »Kam pa tako hitiš?« Me je vprašal nežen glas, katerega sem poznal kot svojega. Glas, katerega bi prepoznal med tisoči enakimi. Počasi sem se obrnil in srečale so me nežne oči... Oči, za katere sem imel občutek, da bi jih videl z odra

v zadnjo vrsto dvorane. Kako čudno se zdi, ko nekoga tako hitro spoznaš po par stavkih, par besedah, malenkostih, ki so navadnemu svetu zaprte. Zaprte za vedno. Samo nasmehnil sem se. Svoje ga hitenja nisem komentiral. Pripomnil sem samo: »Imaš mogoče minuto časa za kavo?« Dekle se je le nasmehnilo in dodalo: »Zakaj pa ne.« Še sreča, da je v knjižnici kar v pritličju kavarna. Ko sem stopal ob njej po avli in stopnišču, me je nekje daleč znotraj tiščal nek nepričakovan, čuden občutek. Sam sebi sem priznal, da se punca sploh ni spremenila od kar sem jo zadnjič videl. Še vedno popolno izbran make up, skrbno izbrana obleka in ruta okoli njenega vratu, ki je simbolizirala njo, njej izgled, njena pričanja. Lagal bi, če bi rekel, da nisem gojil posebnih čustev do nje.

Takoj ko vstopiva, so naju začeli čudno gledati. Nekateri zamišljeno, drugi prestrašeno, tretji posmehljivo. »Ah, pusti, saj ni ma veze...« se je glasil njen komentar na tole. Nežno se je primaknila k mizi in si popravila tiste dolge, rjave lase. Naslonila se je nazaj in rekla: »No, kako si kaj?« Uh, še sedaj se mi zdi, da sva govorila skoraj dve uri, pa je vseeno minilo tako hitro, kot bi trenil. Med pogovorom sem opazoval njene geste, njeno mimiko obraza, njene poteze in nasmeh. Vse je bilo tako posebno, tako čudno. Oči so ob nasmehu postale še večje, kljub temu, da so bile že tako ali tako velike. Njen glas, tako nežen, speven in čustven. Vsaka beseda je bila poudarjena s posebnim akcentom, naglasom. Ko mi je rekla: »Me pospremiš do cerkve, oče me čaka«, je bilo, kot da bi me nekdo prebudil iz sanj. Sprehodila sva se do bližnje cerkve, kot da bi bilo kilometre daleč, a je bil le kratek sprehod. Ko je sedela v avto, je pripomnila: »Uh, tako dolgo se že nisva videla, morava spet kdaj na kavo, kmalu...« Le nasmehnil sem se in rekel: »Seveda«.

Le trenem, ko zaslišim glas: »Ej, Karl, daj počakaj«. Obrnem se in zagledam sošolca in prijatelja, kako hitita proti meni. V nasmehu ju vprašam, kaj za boga delata v mestu ob taki čudni uri. Nasmemo se in odpravimo proti fakulteti. Bog, kako sem pričakoval vprašanje, ki sem ga dobil. »Kdo pa je bilo tisto dekle na invalidskem vozičku, s katero si se sprehajal?«

Včasih se zdi, da nekatere izjave pokvarijo vsa pričakovanja v nas. Zdi se, da stvari, ki očem niso vidne, nikoli ne bodo štele dovolj, da bi odtehtale oči. O njenih očeh in lepoti ni bilo govora, pa čeprav sta jo videla na meter daleč. Bistveno je bilo le, da je sedela na invalidskem vozičku. V življenju sta vedno le dve poti. Dobra in slaba. Izbira, ki nam ponuja le eno možnost. Možnost odločanja v nas samih. Prehodimo kilometre dolgo pot in na koncu ugotovimo, da je križišče. Križišče dveh poti. Radi bi se vrnili nazaj, pa je v snegu izginila vsaka sled. Zdi se nam, kot da sanjamo slabe sanje. Da živimo preveč komplicirano, pa je vedno tako preprosta izbira... Zakaj tako radi sanjamo? Sanje nam predstavljajo »filter dušek«, filter, kjer izloči vse tisto slabo, kar je v nas. Bojimo se lune. Lune, ki nam kot stara boginja nosi preteklost življenja. Pozna nas bolje, kot naša mama. Pozna vse naše grehe in tegobe, vse naše strahove in pričanja. Čakamo da pride dan brez noči in noč brez dneva. Čakamo na luč v temi, ki nas bo vodila k pravemu cilju. Pravimo, da jočemo v nočeh v svetu iz železa in snega. Tako hladnem, tako težkem, neprebojnem. Pa kaj, ko manjka tako malo, da spoznamo, kje so vratca. Življenje je kot »nikoli končana zgodba«. Vedno nam nudi možnosti lepega. Tako močno si želimo doseči zvezde in leteti pod njimi. Tako lepo bi bilo, ko bi se lahko dotaknili mavrice. Tako lepo bi bilo, ko bi živeli za sanje. Sanje, ki jih sanjamo sami, z nekom ali za nekoga. Čakamo na noč, ki prinese sanje brez resničnosti, resničnost v sanjah. Noč, ko pustimo svet za sabo. Noč, v kateri nekoga ljubimo, ob enem pa smo pričani, da bo ljubezen vrnjena...

Koliko žrtev bo še potrebno, da bomo spoznali, da je včeraj zgodovina, jutri jaz in danes poseben dar. Kolikokrat bomo še koga pogledali in videli, kako sledi, spregledali pa bomo njegove oči, čeprav se vidijo od daleč... Na svet bi morali gledati iz »nadstropja višje« od nekod, kjer bi se vse življenje videlo kot najlepša pravljica na tem svetu. Včasih se zdi, da je ljubezen le pravljica, pa kmalu spoznamo, da ni tako. Nekateri med nami so pričani, da je ljubezen igra, toda, žal, to je čustvo. Ljubezen je ocean. Neskončno

velik in globok, vedno čustven... Kakor hitro se nam nekdo dotakne življenja je kot da sanjamo. Sanjamo, da najdemo puščavsko vrtnico. Vrtnico, ki je zrasla v puščavi. Zalita le z jutranjo roso in negovana z roko sonca, uspavana s pesmijo Sahare... Živimo in pustimo živeti. Sprejmimo med sebe tudi drugačne, ki so mogoče boljši od nas... »Veš, res imaš lepe oči in tvoj voziček je le nekaj običajnega...«, za nas!

Študent strojne fakultete
Drago Benkič, ml.

PREPLETANJE MISLI!

Preden sem začel pisati to besedilo, sem še enkrat prebral vprašanje, ki sem ga dobil pred dnevi. Vprašanje je bilo prvič postavljeno na eni multinacionalki v Kanadi. Svoje kandidate za službo so spraševali ravno to, ker bom sedaj jaz vas.

Predstavljaite si, da se vozite z avtomobilom. Zunaj je nevihtna noč in strele kar švigajo po zraku. Približujete se avtobusni postaji! Na postaji stojijo trije ljudje. Starka, ki umira, zdravnik, ki vam je v preteklosti rešil življenje in oseba vaših sanj, s katero želite preživeti ostanek svojega življenja. V avto lahko vzamete le enega sopotnika. Koga boste izbrali? Razložite zakaj... Razmislite o odgovoru... Ste? No sedaj pa preberite tole: Vsak od nas razmišlja na svoj način in ima svoje razloge. Na primer. Starka bo umrla, zato ji je treba pomagati, ampak stari ljudje tako ali tako umirajo, zato je treba odpeljati zdravnika, ker vam je on v preteklosti rešil življenje, sedaj imate priložnost, da se mu oddolžite. Gledano drugače pa se lahko zdravniku oddolžite kdaj drugič. Vprašanje pa je ali boste še kdaj srečali osebo vaših sanj, če izpustite to priložnost. Izmed dvesto kandidatov je dobil službo kandidat, ki ni utemeljil svoje izbire, pač pa napisal slednje: Zdravniku je potrebno dati ključ od avtomobila, da lahko odpelje starko v bolnico in ostati na postaji z osebo svojih sanj in z njo čakati avtobus! Seveda se vsi strinjamo, da je to najboljša rešitev, ki jo lahko izberemo. Najbolj posrečen odgovor na to vprašanje sem dobil, ko sem ga zastavil čisto slučajno v družbi. Ljudje so hiteli in utemeljevali svoja prepričanja, nekdo pa je preprosto rekel. Kaj pa, če se požvižgam na pravila, in v avto povabim vse tri. Kako bi vi izbrali?

Študent strojne fakultete
Drago Benkič, ml.

DOPUST OB MORJU

Vsako leto gredo člani Društva upokojencev Lovrenc na Pohorju na dopust na morje Tako so šli tudi letos. Bilo jih je za en avtobus in tri osebne avtomobile.

Med temi nas je bilo tudi pet Ribničanov.

Dopustniški dnevi so bili res lepi in prijetni. Naša druženja so bila različna. Prvo je bilo ob zajtrku, potem ob kosilu in še ob večerji. Drugo druženje je bilo na obali ob morju pri kopanju. Pa tudi v raznih bazenih smo se srečevali.

Še eno prijetno druženje je bilo po kosilu, ko smo se ob počitku dobivali v naših zasebnih sobah. Tu smo se pogovarjali o različnih zadevah v našem vsakdanjem življenju. Med tem smo popili tudi kakšno kupico »refoška« ali kavico.

Pohvaliti moram kuhinjo, saj je bila hrana zelo dobra in okusna. Res pa so bili dnevi zelo vroči in se je zaradi tega zelo slabo spalo. Prekmalu je minilo teh šest dni, ki nam je bilo namenjenih in spet je bilo treba na pot v naš vsakdanjik.

Ako nam bo bog naklonil zdravje, se drugo leto zopet dobimo. Verjetno se bo nam še kdo pridružil in vsak bo prinesel svoje življenjske izkušnje. Vsi bomo pa tudi eno leto starejši.

Lep pozdrav vsem, ki smo se srečali ob morju.

Jerica Reflak
Ribnica na Pohorju

FLORJANČENJE

V spomin na staro pogansko božanstvo, ki je z vodo krotilo ogenj, so še v marsikaterih krajih naše lepe dežele ostale navade, ki se ohranjajo po ljudskem izročilu.

V krščanski dobi je vodno božanstvo zamenjal sveti Florjan, zaščitnik gasilcev, pomočnik pri požaru, prinašalec vode in zaščitnik pred vročino.

Florjanovo se praznuje 4. maja. Šege in navade so se v preteklosti močno zakoreninile v ljudi. Na Kaplo, kjer sem se rodila in preživela otroška leta, me spomini na čaščenje sv. Florjana močno vežejo. Fantje oziroma več mladih iz hribov se je zbiralo in obiskovalo posamezne kmetije. Pri tem so prepevali pesem, ki je izvenela nekako tako:

Dober večer vam Bog daj,
sladkega spanja ste zdaj,
Mi vam zapojemo in oznanujemo,
kak je sv. Florjan živel.

Sv. Florjan je bil en vojak,
ravno pa tudi junak,
On se je vojskoval zavolj' zveličarja,
Umret pa je moral sir'mak.

Če drugega nam nimate dat',
dajte nam cokle kovat,
Cokle tud' kavamo, da boste lažje šli
jajca iskati za nas.

Dobili smo jajca,
šunko in debelih klobas,
vince nam teklo je v slast,
pri vas naj ostane naš glas.

Po izpeti pesmi je bila naloga gospodinje, da je pevce poplačala z jajci in klobasami. Mnogokrat so morali fantje namenoma sami iskati jajca in klobase, zato, da je bilo več smeha. Mladi so si znali zabavo in dobro počutje ustvariti sami. Združeni so hodili po različnih poteh in prinašali razpoloženje.

Na Kapli na Kozjaku nekateri še po 70. letih niso pozabili na čaščenje patrona sv. Florjana. Še se najde skupina pevcev, ki prepeva pesem posvečeno njihovemu zavetniku. Mnogim pa se je ta spomin že izgubil.

Upam, da bodo tisti, ki še kaj vedo o tej lepi navadi, znali pesem in pomen Florjančjenja predati v prave roke.

Rozika Vaupotič

OD KDAJ GOSTUJEMO V IZOLI V HOTELU »DELFIN«?

Pisalo se je leto 1992, ko smo prvič gostovali ob morju v Izoli, v hotelu Delfin. V letu 2001 je torej bilo že 10. dopustnikovanje zaporedoma. Enkrat letno smo odhajali v hotel Delfin; okrog 60 nas je običajno bilo skupini. Prva leta smo šli za tri dni, potem smo se odločili za šest dnevno bivanje. Radi smo dejali: »Odsotni bomo z doma kar sedem dni«, saj smo en dan porabili za vožnjo z avtobusom. Vedno smo znova in znova bili prijetno presenečeni. Lepo je bilo. Lep in nepozaben spomin nas veže na ta kraj ob morju in hotel »Delfin«.

Ko sem se sprehajal po obali in razmišljal o bivanju ob morju, je nastala tudi ta pesem:

OB MORJU

Stojim ob morju in premišlujem,
kako hitro čas beži,
kmalu spet bo na obzorju,
vrnitev nazaj v domači kraj.

Ko pomislim – kako v Delfinu strežba lepo teče,
da se hvala temu lahko reče,
dopustniki hvaležni njihovih so dobrot,
saj so znane daleč naokrog.

Hrana zares kvalitetna je postavka,
saj s kritiko ni treba imeti opravka,
pri obroku prijazna družba smo,
na pestre dneve v Delfinu mislimo.

Ko leto naokrog se bo zavrtelo,
novo naj bo srečno – zdravo in veselo,
dopustnike spet bomo zbirali,
na dopust ob morju se pripravljali.

Jože Javornik

EKONOMSKO PRAVNI KOTIČEK

I. VARSTVENI DODATEK

Za varstveni dodatek lahko zaprosi upokojenec-ka, če pokojnika ne presega 72.065,61 SIT (znesek velja na dan 7. 11. 2001), cenzus pa ne sme presegati 63.272,78 SIT na družinskega člana. Podrobne informacije lahko dobite na tel.: 250-71.00.

II. POGREBNI STROŠKI se poravnava do zneska 112.698 SIT, vendar je potrebno predložiti ustrezne račune. Če pa naš državljan umre v tujini in ga pripeljejo v domovino, se poravnajo pogrebni stroški do zneska 169.047 SIT. Potrebne informacije lahko dobite na tel.: 290-93.00.

III. POSMRTNINA znaša 46.319 SIT in pripada zakoncu, ki ni bil samostojno zavarovan.

IV. Poleg že navedenih pokojnin do sedaj sta nastali v zadnjem času dve novi pokojnini, ki pa se imenujeta:

- vdovska pokojnina,
- državna pokojnina.

Vdovska pokojnina

Vdovi ali vdovcu, ki ima pravico do svoje starostne ali invalidske pokojnine, se lahko poleg starostne oziroma invalidske pokojnine izplačuje tudi del vdovske pokojnine. Delež vdovske pokojnine

znaša v letu 2001 2,5 %. Vsako nadaljnje leto pa po 2,5 % več. Od 1. 1. 2006 dalje pa 15 %. Skupno izplačilo obeh pokojnin (starostne in vdovske ali invalidske in vdovske) pa sme znašati največ 100 % povprečne mesečne pokojnine za preteklo leto, to je v našem primeru za leto 2000, 82.868 tolarjev.

Če je bila zahteva za izplačilo dela vdovske pokojnine v letu 2001 zavrnjena, ker je bilo ugotovljeno, da starostna ali invalidska pokojnina presega znesek povprečne pokojnine za preteklo leto, lahko v naslednjem letu, to je letu 2002 in tudi v kasnejših letih, vnovič vloži zahtevo za izplačilo dela vdovske pokojnine, postopek bo enak, lahko pa se zgodi, da bodo razmerja bolj ugodna.

Državna pokojnina

Državna pokojnina se bo uveljavljala postopno od leta 2001 dalje, tako da se bo starostni pogoj od leta 2001 do leta 2006 zmanjševal od 70 na 65 let. V prehodnem obdobju je tak starostni pogoj za pridobitev državne pokojnine naslednji:

- v letu 2001 starost 70 let,
- v letu 2002 starost 69 let,
- v letu 2003 starost 68 let,
- v letu 2004 starost 67 let,
- v letu 2005 starost 66 let,
- v letu 2006 starost 65 let in dalje tudi starost 65 let.

Za uveljavljanje pravice do državne pokojnine pod pogoji, ki bodo veljali od leta 2001 dalje, ob izpolnjevanju pogoja starosti, ki je predpisan za posamezno leto. Dohodki družinskih članov ne bodo pomembni, saj se bodo za presojo upravičenosti do državne pokojnine upoštevali samo lastni dohodki, ki ne bodo smeli presegati premoženjskega cenzusa za pridobitev pravice do varstvenega dodatka.

Državna pokojnina znaša 33,3% najnižje pokojninske osnove, to je po uskladitvi od 1. julija 2000 dalje 25.152,92 SIT. Naveden znesek predstavlja znesek državne pokojnine.

Zahtevo za priznanje pravice do državne pokojnine je treba vložiti pri pristojni enoti Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije. Pri vseh enotah zavoda je na voljo tudi ustrezen obrazec zahteve. K zahtevi pa je treba vložiti potrdilo o stalnem prebivališču v Republiki Sloveniji od dopolnjenega 15. leta starosti.

Jože, Javornik, oec.

ZA DOBRO VOLJO

Lasje

- »Mami, zakaj očka nima las?«
- »Ker veliko razmišlja.«
- »Zakaj jih imaš pa ti toliko?«
- »Tiho bodi in jej!«

Pri zdravniku

- Neka gospa pride s hčerko k zdravniku.
- Zdravnik reče hčerki: »Slecite se.«
- Gospa reče: »Saj ni hčerka bolna, bolna sem jaz.«
- Zdravnik: »A tako, odprite usta.«

V tovarni

V neki tovarni so izobesili opozorilo delavkam: TISTE Z OHLAPNIMI OBLAČILI SE ČUVAJTE STROJEV, TISTE S PRI-LEGAJOČIMI OBLAČILI PA SE ČUVAJTE STROJNIKOV.

Streljanje in obešanje

V neki vasi sem na oglasni deski prebral tole obvestilo: »V soboto ob 10. uri bo pred stavbo krajevne skupnosti streljanje rezervnih vojaških oficirjev. Kdor se streljanja ne bo udeležil, bo obešen na oglasno desko.«

Drago Brezovnik

JANUAR	FEBRUAR	MAREC	APRIL	MAJ	JUNIJ
1 T Novo leto	1 P Ignac	1 P Albin	1 P Hugo	1 S Praznik dela	1 S Fortunat
2 S Makarij	2 S Marija	2 S Janja	2 T Franc	2 Č Boris	2 N Erazem
3 Č Genovefa	3 N Blaž	3 N Marin	3 S Ljuba	3 P Aleksander	3 P Pavla
4 P Angela	4 P Andrej	4 P Kazimir	4 Č Izidor	4 S Cveto	4 T Franc
5 S Simeon	5 T Agata	5 T Janez	5 P Vinko	5 N Angel	5 S Valerija
6 N Gašper	6 S Dora	6 S Nika	6 S Viljem	6 P Janez	6 Č Norbert
7 P Zdravko	7 Č Egidij	7 Č Tomaž	7 N Darko	7 T Stanko	7 P Robert
8 T Severin	8 P Prešer. dan	8 P Janez	8 P Albert	8 S Viktor	8 S Medard
9 S Julijan	9 S Polona	9 S Frančiška	9 T Tornaž	9 Č Vnebohod	9 N Primož
10 Č Gregor	10 N Viljem	10 N 40 mučen.	10 S Mehtilda	10 P Izidor	10 P Marjeta
11 P Pavlin	11 P Marija	11 P Krištof	11 Č Leon	11 S Žiga	11 T Srečko
12 S Tatjana	12 T Damijan, Pust	12 T Gregor	12 P Lazar	12 N Pankracij	12 S Janez
13 N Veronika	13 S Pepelnica	13 S Kristina	13 S Ida	13 P Servacij	13 Č Anton
14 P Srečko	14 Č Valentin	14 Č Matilda	14 N Valerij	14 T Bonifacij	14 P Vasilij
15 T Pavel	15 P Jurka	15 P Klemen	15 P Helena	15 S Zofka	15 S Vid
16 S Marcel	16 S Julijana	16 S Hilarij	16 T Bernarda	16 Č Janez	16 N Beno
17 Č Anton	17 N Silvin	17 N Jerica	17 S Rudi	17 P Jošt	17 P Dolfe
18 P Marjetka	18 P Simeon	18 P Edvard	18 Č Konrad	18 S Erik	18 T Marko
19 S Marij	19 T Julijan	19 T Jožef	19 P Leon	19 N Binkošti	19 S Julijana
20 N Boštjan	20 S Leon	20 S Srečko	20 S Neža	20 P Bernard	20 Č Silverij
21 P Neža	21 Č Irena	21 Č M. d. inval.	21 N Simeon	21 T Feliks	21 P Alojz
22 T Cene	22 P Marjeta	22 P Vasilij	22 P Leonida	22 S Milan	22 S Ahac
23 S Rajko	23 S Marta	23 S Jože	23 T Vojko	23 Č Željko	23 N Kresnica
24 Č Felicijan	24 N Matija	24 N Cvetna	24 S Juri	24 P Suzana	24 P Janez
25 P Darko	25 P Sergij	25 P Minka	25 Č Marko	25 S Gregor	25 T D. državnosti
26 S Pavla	26 T Andrej	26 T Maksima	26 P Marcelin	26 N Zdenko	26 S Stojan
27 N Janez	27 S Gabrijel	27 S Rupert	27 S Dan upora	27 P Janez	27 Č Erna
28 P Peter	28 Č Roman	28 Č Janez	28 N Pavel	28 T Avguštin	28 P Hotimir
29 T Franc		29 P Ciril	29 P Robert	29 S Magdalena	29 S Peter, Pavel
30 S Martina		30 S Bogo	30 T Katarina	30 Č Ivana	30 N Emilija
31 Č Janez		31 N Vel. noč		31 P Angela	

SREČNO 2002

JULIJ	AVGUST	SEPTEMBER	OKTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
1 P Bogoslav	1 Č Peter	1 N Tilen	1 T Julija	1 P Dan mrtvih	1 N Marijan
2 T Marija	2 P Alfonz	2 P Štefan	2 S Bogumil	2 S Dušanka	2 P Blanka
3 S Irenej	3 S Lidija	3 T Dora	3 Č Terezija	3 N Silva	3 T Franc
4 Č Urh	4 N Dominik	4 S Zalka	4 P Franc	4 P Drago	4 S Barbara
5 P Anton	5 P Marija	5 Č Lovrenc	5 S Marcel	5 T Zahar	5 Č Savo
6 S Bogomila	6 T Ljubo	6 P Zaharija	6 N Vera	6 S Lenart	6 P Miklavž
7 N Ciril, Metod	7 S Kajetan	7 S Marko	7 P Marko	7 Č Engelbert	7 S Ambrož
8 P Špela	8 Č Miran	8 N Marija	8 T Brigita	8 P Bogomir	8 N Marija
9 T Veronika	9 P Janez	9 P Peter	9 S Abraham	9 S Teodor	9 P Valerija
10 S Ljubica	10 S Lovrenc	10 T Nikolaj	10 Č Danijel	10 N Andrej	10 T Smiljan
11 Č Olga	11 N Suzana	11 S Milan	11 P Milan	11 P Martin	11 S Danijel
12 P Mohor	12 P Klara	12 Č Gvido	12 S Maks	12 T Emil	12 Č Aljoša
13 S Evgen	13 T Lilijana	13 P Filip	13 N Edvard	13 S Stanislav	13 P Lucija
14 N Franc	14 S Demetrij	14 S Rasto	14 P Veselko	14 Č Nikolaj	14 S Dušan
15 P Vladimir	15 Č V. šmaren	15 N Nikodem	15 T Terezija	15 P Polde	15 N Kristina
16 T Marija	16 P Rok	16 P Ljudmila	16 S Jadviga	16 S Jerica	16 P Albina
17 S Aleš	17 S Pavel	17 T Frančiška	17 Č Marjeta	17 N Gregor	17 T Lazar
18 Č Miroslav	18 N Helena	18 S Irena	18 P Luka	18 P Roman	18 S Teo
19 P Vincenc	19 P Ljudevit	19 Č Suzana	19 S Etbin	19 T Elizabeta	19 Č Urban
20 S Marjeta	20 T Bernard	20 P Svetlana	20 N Irena	20 S Srečko	20 P Julij
21 N Danilo	21 S Ivana	21 S Matej	21 P Urška	21 Č Marija	21 S Tomaž
22 P Majda	22 Č Timotej	22 N Mavricij	22 T Vendelin	22 P Cilka	22 N Mitja
23 T Branislav	23 P Filip	23 P Slavojko	23 S Severin	23 S Klemen	23 P Viktorija
24 S Kristina	24 S Jernej	24 T Nada	24 Č Rafael	24 N Janez	24 T Eva
25 Č Jakob	25 N Ludvik	25 S Gojmir	25 P Danija	25 P Katarina	25 S Božič
26 P Ana	26 P Viktor	26 Č Justina	26 S Lucijan	26 T Konrad	26 Č D. samost.
27 S Sergij	27 T Jože	27 P Damjan	27 N Sabina	27 S Vigil	27 P Janez
28 N Zmago	28 S Avguštin	28 S Venčeslav	28 P Simon	28 Č Jakob	28 S Živko
29 P Marta	29 Č Janez	29 N Mihael	29 T Ida	29 P Radivoj	29 N David
30 T Julita	30 P Roza	30 P Sonja	30 S Marcel	30 S Andrej	30 P Evgen
31 S Ignac	31 S Rajko		31 Č D. refor.		31 T Silvester

IZBERITE MODRO SVOJO POT **v 2002**

Uresničite načrte, ki ste jih snovali.
Dosežite cilje, ki ste si jih zastavili.
Zaživite življenje, kot ste si želeli.
Bodite srečni.

ŽIVLJENJE GRE NAPREJ IN MI Z VAMI

Manfreda s. p.

Kovaška cesta 22, Lovrenc na Pohorju
telefon: 02/675-22-31, fax: 02/675-22-31

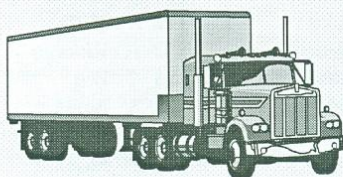

Transportno podjetje
v domačem in
mednarodnem prometu

Priporočamo se za uspešno sodelovanje.
Vsem poslovnim partnerjem in sodelavcem
želimo srečno in uspešno novo leto 2002.

PREVOZNIŠTVO s. p. – ČREŠNAR Anton

Pot Šercerjeve brigade 2, Lovrenc na Pohorju
Telefon: 02/675-17-31

**OPRAVLJAM
JAVNE
PREVOZNE
STORITVE**

Vsem naročnikom želim vesele božične praznike
in srečno novo leto 2002!

GOZDNO GOSPODARSTVO

MARIBOR, d.d.

Tyrševa 15, 2000 MARIBOR

Tel.: (02) 234-13-11

fax: (02) 234-13-34

e-pošta: ggmb@ggmb.si

s svojimi organizacijskimi enotami

LOVRENC NA POHORJU

Sp. trg 66, 2344 Lovrenc, tel.: (02) 675-31-11

SLOVENSKA BISTRICA

Kolodvorska 35b, 2310 Slovenska Bisrica, tel.: (02) 818-11-20

PTUJ

Zoisova pot 5, 2250 Ptuj, tel.: (02) 745-27-81

MARIBOR

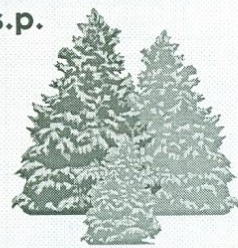
Limbuško nabrežje 15, 2341 Limbuš, tel.: (02) 420-28-01

- IZVAJA VSA GOZDARSKA DELA V DRŽAVNIH GOZDOVIH SEVEROVZHODNE SLOVENIJE
- NA ŽELJO LASTNIKOV GOZDOV IZVAJA STORITVE TUDI V NJIHOVIH GOZDOVIH,
- GRADI IN VZDRŽUJE GOZDNE KOMUNIKACIJE IN DRUGE OBJEKTE,
- PRODAJA GOZDARSKO OPREMO IN ZAŠČITNA SREDSTVA,
- VZDRŽUJE GOZDARSKO MEHANIZACIJO.

Predelava lesa ŠUMER s.p.

Kovaška cesta 60, 2344 Lovrenc na Pohorju
Telefon: 02/678-02-40, GSM: 041/731-548
Fax: 02/678-02-41, e-pošta: sumer@siol.net

Nudimo vam izdelavo in montažo
stenskih oblog, ostrešij ter lesne
embalaže (zaboji za jabolka, palete).

Cenjenim kupcem želimo veliko uspeha in sreče v novem letu 2002!

PENZION "JULI" – DARJA SAVIČ

Ob Radoljni 89, Lovrenc na Pohorju
GMS: 041/499-956

Nudimo penzione s prenočišči (12 ležišč)
in ostale gostinske usluge

Nudimo vse vrste jedi po naročilu.

Odpiralni čas:
vsak dan od 9. do 23. ure

Vsem našim gostom želimo vesele praznike in srečno novo leto 2002!

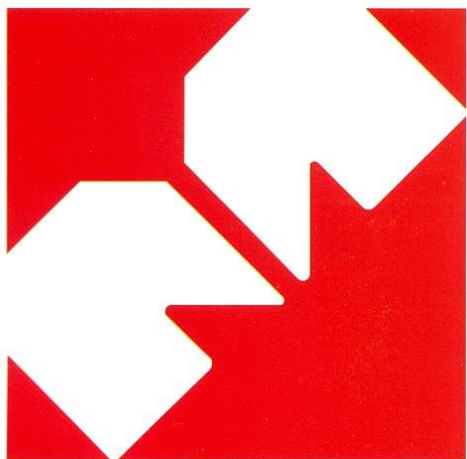
MESARIJA JAVORNIK

Gornji trg 40, Lovrenc na Pohorju
Telefon: 02/675-14-71

Odpiralni čas:
vsak dan od 8. do 13. ure in v sredo ter petek še od 15. do 17. ure
Nudimo vse vrste mesa in mesnih izdelkov.

Cenjenim kupcem • strankam želimo vesele božične praznike
in veliko uspehov in sreče v novem letu 2002.

Mercator

Mercator SVS, d.d. Ptuj

**TOVARNA KOS
IN SRPOV d.o.o.**

BUKEV d.o.o.

Podjetje deluje na naslednjih tržno-proizvodnih programih:
KOSE, SRPI IN REZILA
LOPATE, SEKIRE, KRAMPI, TESLA, MOTIKE IN VILE,
VRTNO, GOZDARSKO IN HIŠNO ORODJE,
ODKOVKI,
ROČAJI in OSTALI LESNI IZDELKI.

*Vsem poslovnim partnerjem,
sodelavcem in občanom,
želimo vesele praznike
in srečno novo leto 2002!*

PAPIRNICI & CVETLIČARNA

BAMBI

LJUBEC BRANKO s.p.

Gornji trg 25, Lovrenc na Pohorju
Telefon: (02) 676-10-01

Nudimo:

- šolske potrebščine
- pisarniški material
- igrače
- darilni bazar – fotokopiranje in vezava
- cvetličarstvo in aranžmaji

Vsem poslovnim ljudem, strankam
in občanom želimo vesele praznike
in srečno ter zdravja polno
novo leto 2002!

GLASILO LOVRENŠKI UPOKOJENEC IZDAJA:

DU Lovrenc na Pohorju, urednik Jože Javornik, lektor Dušan Fornezzi, članica uredniškega odbora Lojzka Šumer. Založba: DU Lovrenc na Pohorju. Za založbo in pripravo za tisk Jože Javornik. Tisk: Dravska tiskarna Maribor. Naklada: 500 izvodov, december 2001.

Veselite nad novoletnimi darili lahko traja več dni.

Ali pa več let.

Letos lahko komu izmed svojih bližnjih podarite nekaj, s čimer ga boste razveseljevali več let: podarite mu rentno varčevanje Nove KBM. Vplačilo je lahko enkratno ali v obrokih, v tolarjih ali v tujih valutah, obdarjenec pa bo na svoj račun prejemal mesečno rento toliko časa, kot boste določili vi.

V Novi KBM vam ponujamo zares široko izbiro rentnih varčevanj, zato vas vabimo, da se oglasite v eni od naših poslovnih enot in naši strokovnjaki bodo prav gotovo našli takšno obliko rentnega varčevanja, ki bo ustrezala vam in obdarjencu, ki ga želite presenetiti. www.nkbm.si

Rentno varčevanje

 Nova KBM d.d.